

Предложението има за цел да запълни пропуските в съществуващите правила, свързани с нефинансовата информация. Оповестяването на информация за устойчивостта би могло да привлече допълнителни инвестиции и финансиране с цел да се подпомогне преходът към устойчива икономика, както е предвидено в Европейския зелен пакт. Предприятията следва да предоставят по-качествена информация за свързаните с устойчивостта рискове, на които са изложени, както и за собственото им въздействие върху хората и околната среда.

Основните нови елементи на предложението са:

- разширяване на обхвата на изискванията за отчитане с включване на допълнителни предприятия, в т.ч. всички големи предприятия и предприятия, които са регистрирани на регулирани пазари (с изключение на регистрираните микропредприятия);
- изискване за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;
- по-подробно уточняване на информацията, която предприятията следва да оповестяват, и изискване тя да се отчита в съответствие със задължителните стандарти на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта;
- изискване цялата информация да се оповестява в обособен раздел от доклада за дейността на предприятието.

II. Актуално състояние

Обсъжданията в Съвета започнаха на 7 юни 2021 г. по време на португалското председателство и благодарение на конструктивната нагласа на всички делегации, в Работната група по дружествено право беше постигнат значителен напредък.

На 8 декември 2021 г. групата разгледа първия компромисен текст (док. 14268/21), представен от словенското председателство. На 13 и 20 януари 2022 г. в работната група бяха обсъдени бележките и направените от делегациите изказвания, като дискусиите продължиха въз основа на изменен компромисен текст. На 28 януари 2022 г. председателството представи преработен компромисен текст². На заседанията си от 3 и 9 февруари 2022 г. работната група разгледа този преработен компромисен текст. На 16 февруари 2022 г. Корепер подкрепи представения от председателството компромисен текст³, който беше одобрен с едно допълнение, предложено от една от делегациите и подкрепено от много други — добавяне на изречение към член 29б, параграф 2б, с което се цели да се предвиди преходен период, през който на МСП се предоставя гъвкавост при отчитането на информацията относно веригите за създаване на стойност. Новият текст гласи следното: „**Освен това през първите три години от прилагането на настоящата директива, в случай че не е налична цялата необходима информация за бизнес отношенията и веригата на доставки, предприятието включва информацията, с която разполага, както и декларация, че бизнес партньорите и предприятията по неговата верига за създаване на стойност не са предоставили необходимата информация**“.

Основните промени в текста спрямо първоначалното предложение са следните:

Приложно поле (*членове 1 и 2 от Директивата за счетоводството*)

В компромисния текст се изяснява как изискванията относно отчитането във връзка с устойчивостта се прилагат за банките и застрахователните предприятия. Добавено е определение за нетен оборот на кредитните институции и застрахователните предприятия, за да се вземат предвид особеностите им.

² 5788/22.

³ 5864/22

Местоположение (член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директивата за счетоводството).

Предвижда се информацията да се оповестява в ясно обособен раздел от доклада за дейността, за да бъде отчитането във връзка с устойчивостта разпознаваемо и четимо.

Нематериални активи — определение и оповестяване (член 19 от Директивата за счетоводството)

Някои делегации поискаха да бъде изяснено определението за „нематериални активи“ и свързаните с тях задължения. В дух на компромис председателството предложи задълженията за оповестяване на информация да се включат в член 19 — „Съдържание на доклада за дейността“ — от Директивата за счетоводството.

МСП — изисквания за оповестяване на информация (член 19а от Директивата за счетоводството)

Много делегации поискаха всички МСП да бъдат изключени от обхвата на предложението. Други делегации апелираха за по-подробни правила относно съдържанието на задълженията за оповестяване на изискваната от МСП информация (опростени стандарти) — както в контекста на задължителното отчитане на МСП с регистрирани на регулираните пазари ценни книжа, така и при доброволното отчитане на останалите МСП. Председателството даде повече възможности на МСП да ограничават изискваната информация (с изключение на МСП, които са предприятия майки на големи предприятия).

Колкото до предприятията от обществен интерес, повечето делегации поискаха за тях да се предвиди освобождаване от задължително отчитане във връзка с устойчивостта (както и за всяко друго дъщерно дружество), когато са дъщерни предприятия на група, подлежаща на задължения за отчитане, като се има предвид, че отчитането на консолидирано равнище следва да включва необходимата информация за дъщерните предприятия. На този етап председателството реши да запази освобождаването (член 19а, параграф 7а и член 29а, параграф 7а от Директивата за счетоводството).

Езиков режим (член 29а от Директивата за счетоводството)

За да се отговори на изразените от някои делегации опасения, компромисният текст предвижда, че държава членка може да изиска докладът за дейността и докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие майка да бъдат публикувани на език, който се приема от държавата членка, упражняваща надзор върху дъщерното предприятие, което е освободено от задължението за отчитане във връзка с устойчивостта.

Верига за създаване на стойност (член 29б, параграф 2б от Директивата за счетоводството)

Редица делегации отбелязаха трудностите, които предприятията могат да срещнат при събирането на информация от различни участници във веригата им за създаване на стойност, и по-специално от МСП. Компромисният текст предвижда тези трудности да бъдат отчетени при разработването на стандартите чрез пропорционално намаляване на задълженията за оповестяване и като се вземат предвид по-специално предприятията, включени във веригите за създаване на стойност, които не подлежат на задълженията по директивата. Освен това е посочено изрично, че в рамките на преходен период от три години предприятията, които не са в състояние да предоставят определена информация поради липсата на данни от предприятията по веригите им за създаване на стойност, и по-специално МСП, ще могат да се ползват от гъвкави условия.

Единен електронен формат за отчитане (член 29, параграф 5 от Директивата за счетоводството)

Първоначалното предложение на Комисията съдържа разпоредби, които наред със съдържанието на отчитането във връзка с устойчивостта на предприятията уреждат и реда и условията за събирането на такива данни от органите, официално оправомощени да ги събират. Тъй като този въпрос е свързан с начините за създаване на европейска единна точка за достъп, осигуряваща централизиран достъп до финансови и нефинансови данни на предприятията⁴, беше решено той да бъде обсъден в рамките на дискусиите по законодателното предложение на същата тема. Електронният формат за отчитане относно устойчивостта обаче е запазен като изискване в текста. Същевременно в компромисния текст се заличават разпоредбите, въвеждащи задължение за предприятията без регистрирани на регулираните пазари ценни книжа, спрямо които се прилага директивата, да отчитат счетоводната си информация в единния електронен формат на отчитане.

⁴ Европейска единна точка за достъп, предложение, публикувано на 23 ноември 2021 г., док. 14377/21.

Санкции (член 51 от Директивата за счетоводството)

Мнозинството делегации поискаха да отпаднат промените в член 51. Поради това председателството реши да заличи члена, с който се изменя член 51 от Директивата за счетоводството.

Одитиране и задължителни одитори (член 34б от Директивата за счетоводството)

Някои делегации отбелязаха, че е необходимо да се предвиди възможността различни задължителни одитори да извършват задължителния одит на финансовите отчети, от една страна, и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, от друга страна. Други делегации се застъпиха за повече яснота относно изискванията, приложими за независимите доставчици на одитни услуги. Някои делегации настояха да се дадат пояснения относно надзора върху задължителните одитори и одиторските дружества от трети държави. Тези елементи бяха уточнени в текста.

Стандарти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта (член 23, параграф 4 от Директивата за прозрачността)

Задължителният одитор от трета държава трябва да изрази увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта съгласно стандартите за изразяване на увереност, приети от Съюза. Ако това не е възможно, той може да изрази увереност съгласно равностойни стандарти. Комисията може да приеме стандарти за установяване на тази равностойност чрез делегиран акт.

Професионално обучение (член 6 от Директивата за одита)

Някои делегации настояха да се даде възможност на одиторите да решат дали да бъдат одобрени за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, или да продължат да извършват само финансов одит. Въпросът за продължителността на практическото обучение също бе повдигнат от някои делегации. Продължителността на практическото обучение за получаване на правото за изразяване на увереност относно устойчивостта е намалена в текста на осем месеца (срещу 12 месеца в първоначалното предложение).

Забрана за извършване на услуги извън одита на отчитането във връзка с устойчивостта (член 25в от Директивата за одита)

Много делегации поискаха да бъде дефинирана несъвместимостта между заверяването на доклада за изразяване на увереност относно устойчивостта на дадено предприятие и предоставянето на консултантски услуги на същото предприятие. За тази цел в Директивата за одита бяха въведени съответни разпоредби. Те са оформени по модела на режима за финансов одит и подобно на него се прилагат за одита на предприятията от обществен интерес.

Задължения, свързани с одита на отчитането във връзка с устойчивостта (член 25г от Директивата за одита)

Много делегации апелираха за това, по отношение на одиторите, изразяващи увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, да се прилага задължението за разкриване на измами, което съществува за финансовите одитори. За тази цел в Директивата за одита бяха въведени съответни разпоредби. Те са оформени по модела на режима за финансов одит и подобно на него се прилагат за одита на предприятията от обществен интерес.

Независими доставчици на одитни услуги (член 34, параграф 3а от Директивата за счетоводството)

Много делегации изтъкнаха необходимостта от въвеждане на еднакви условия на конкуренция и еднакви изисквания по отношение на независимите доставчици на одитни услуги и задължителните одитори. Председателството адаптира текста в този смисъл.

Промяна на сроковете (член 5 от предложението)

Множество делегации окачествиха някои от сроковете като твърде амбициозни. Много делегации поискаха срокът за транспонирането да бъде определен в зависимост от влизането в сила на директивата, а други предложиха датата на прилагане да бъде отложена, за да се остави достатъчно време на предприятията да се адаптират. Във връзка с това председателството предлага следните срокове:

- срокове, предвидени за транспонирането от държавите членки (18 месеца след влизането в сила);
- срокове за прилагането от страна на предприятията:
 - 1 януари 2024 г. за предприятията, спрямо които вече се прилага Директивата относно оповестяването на нефинансова информация (отчитане през 2025 г. на данните за 2024 г.);
 - 1 януари 2025 г. за големите предприятия, спрямо които в момента не се прилага Директивата относно оповестяването на нефинансова информация (отчитане през 2026 г. на данните за 2025 г.);
 - 1 януари 2026 г. за МСП с регистрирани на регулираните пазари ценни книжа, както и за малките и несложни кредитни институции и за каптивните застрахователни предприятия (отчитане през 2027 г. на данните за 2026 г.).

Други срокове

- Срокове за преминаването към изразяване на разумна увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта: 6 години след влизането в сила. (*Член 26а от Директивата за одита*)
- Срокове за приемането на стандартите от Комисията: 31 октомври 2022 г. за приемането на общи стандарти и 31 октомври 2023 г. за приемането на секторни стандарти и стандарти, адаптирани към МСП (*член 29б от Директивата за счетоводството*).

III. Заключение

Съветът се приканва:

- да потвърди съгласието по общия подход,
 - да прикани председателството да започне преговори с Европейския парламент въз основа на този общ подход с оглед на постигането на съгласие на първо четене.
-

2021/0104 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2013/34/ЕС, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО
и Регламент (ЕО) № 537/2014 относно отчитането на предприятията във връзка с
устойчивостта**

(Текст от значение за ЕИО)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално
членове 50 и 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁵,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

като имат предвид, че:

- (1) В своето съобщение относно Европейския зелен пакт, прието на 11 декември 2019 г.⁶, Европейската комисия пое ангажимент да преразгледа разпоредбите на Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁷, отнасящи се до отчитането на нефинансова информация. Европейският зелен пакт е новата стратегия за растеж на Европейския съюз. Той има за цел превръщането на Съюза в модерна, конкурентоспособна икономика с ефективно използване на ресурсите, без нетни емисии на парникови газове до 2050 г. Той също така има за цел опазването, съхранението и увеличаването на природния капитал на Съюза, както и защитата на здравето и благосъстоянието на гражданите от свързани с околната среда рискове и въздействия. Европейският зелен пакт ще спомогне за прекъсване на връзката между икономическия растеж и използването на ресурсите и ще гарантира участието на всички региони и граждани на Съюза в осъществяването на социално справедлив преход към устойчива икономическа система. Той ще допринесе за постигане на целта за създаване на икономика, която работи за хората, за укрепване на социалната пазарна икономика на ЕС, като ще спомогне да се гарантира неговата подготвеност за бъдещето и за постигането на стабилност, работни места, растеж и инвестиции. Тези цели са особено важни с оглед на социално-икономическите вреди, причинени от пандемията от COVID-19, и необходимостта от устойчиво, приобщаващо и справедливо възстановяване. В своето предложение от 4 март 2020 г. за европейски законодателен акт в областта на климата Европейската комисия предложи целта за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г. да стане задължителна в Съюза⁸. Освен това в изготвената от нея Стратегия за биологичното разнообразие до 2030 г. Европейската комисия поема ангажимент да гарантира, че до 2050 г. всички екосистеми в света ще бъдат възстановени, устойчиви и защитени по подходящ начин. Тази стратегия има за цел до 2030 г. биологичното разнообразие в Европа да поеме по пътя на възстановяването.

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

⁸ Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1999 (Европейски законодателен акт за климата) [2020/0036 (COD)].

- (2) В своя *План за действие: Финансиране за устойчив растеж* Комисията определи мерки за постигане на следните цели: пренасочване на капиталовите потоци към устойчиви инвестиции, за да се постигне устойчив и приобщаващ икономически растеж, управление на финансовите рискове, произтичащи от изменението на климата, изчерпването на ресурсите, влошаването на околната среда и от социални проблеми, и насърчаване на прозрачността и дългосрочната ориентираност във финансовата и икономическата дейност⁹. Оповестяването от предприятията на актуална, съпоставима и надеждна информация за устойчивостта е предпоставка за изпълнението на тези цели. В рамките на изпълнението на Плана за действие: Финансиране за устойчив растеж Европейският парламент и Съветът приеха редица законодателни актове. С Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰ се определя начинът, по който участниците на финансовите пазари и финансовите консултанти следва да оповестяват на крайни инвеститори и собственици на активи информацията за устойчивостта. С Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета¹¹ се създава система за класификация на екологично устойчиви икономически дейности с цел увеличаване на устойчивите инвестиции и справяне със заблуждаващите твърдения за екологосъобразност относно финансови продукти, които неоснователно се определят като устойчиви.

⁹ COM(2018) 97 final.

¹⁰ Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).

¹¹ Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за установяване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13).

С Регламент (ЕС) 2019/2089 на Европейския парламент и на Съвета¹², допълнен от делегирани регламенти на Комисията (ЕС) 2020/1816¹³, (ЕС) 2020/1817¹⁴ и (ЕС) 2020/1818¹⁵, се въвеждат изисквания за оповестяването на екологична, социална и управленска („ЕСУ“) информация за администратори на бенчмаркове и минимални стандарти за съставянето на бенчмарк на ЕС за климатичен преход и за бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение. Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶ изисква от големите институции, които са емитирали ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар, да оповестяват информация за рисковете от екологичен, социален и управленски характер, считано от 28 юни 2022 г. Новата пруденциална рамка за инвестиционните посредници, определена с Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷ и с Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета¹⁸, съдържа разпоредби относно въвеждането на измерение за рисковете от екологичен, социален и управленски характер в процеса на надзорен преглед и оценка (SREP) от компетентните органи и съдържа изисквания за оповестяване на рисковете от екологичен, социален и управленски характер за инвестиционните посредници, приложими от 26 декември 2022 г.

-
- ¹² Регламент (ЕС) 2019/2089 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1011 по отношение на бенчмарковете на ЕС за климатичен преход, бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, и свързаното с устойчивостта оповестяване на информация за бенчмаркове (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 17).
- ¹³ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1816 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на обяснението в декларацията за бенчмарк на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени във всеки изготвен и публикуван бенчмарк (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 1).
- ¹⁴ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1817 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималната информация, която трябва да се съдържа в обяснението на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени в методиката на бенчмарк (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 12).
- ¹⁵ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1818 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималните стандарти за бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 17).
- ¹⁶ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).
- ¹⁷ Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалните изисквания за инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 806/2014 (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 1).
- ¹⁸ Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 64).

Комисията обяви също така предложение относно европейски стандарт за зелени облигации в своята работна програма за 2021 г. като последващо действие в отговор на Плана за действие: Финансиране за устойчив растеж.

- (3) В своите заключения от 5 декември 2019 г. относно задълбочаването на съюза на капиталовите пазари Съветът подчерта значението на надеждната, съпоставима и актуална информация относно рисковете, възможностите и въздействията, свързани с устойчивото развитие, и призова Комисията да обмисли разработването на европейски стандарт за оповестяването на нефинансова информация.
- (4) В своята резолюция относно устойчивите финанси от 29 май 2018 г.¹⁹ Европейският парламент призова да се разработят допълнителни изисквания за оповестяването на нефинансова информация в рамките на Директива 2013/34/ЕС. В своята резолюция относно устойчивото корпоративно управление от 17 декември 2020 г.²⁰ Европейският парламент приветства ангажимента на Комисията за преразглеждане на Директива 2013/34/ЕС и заяви необходимостта от създаване на цялостна рамка на Съюза за оповестяване на нефинансова информация, съдържаща задължителни стандарти на Съюза за оповестяването на нефинансова информация. Европейският парламент призова за разширяване на обхвата на изискванията за отчитане с включване на допълнителни категории предприятия и за въвеждане на изискване за одит.

¹⁹ 2018/2007(INI).

²⁰ A9-0240/2020 (INI).

- (5) На 25 септември 2015 г. Общото събрание на ООН прие нова световна рамка за устойчиво развитие: Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие („Програмата до 2030 г.“). В основата на Програмата до 2030 г. са залегнали целите за устойчиво развитие и тя обхваща трите измерения на устойчивостта: икономическо, социално и екологично. В съобщението на Комисията от 22 ноември 2016 г. относно следващите стъпки към устойчиво европейско бъдеще се прави връзка между целите за устойчиво развитие и рамката на политиката на Съюза, за да се гарантира, че всички действия и инициативи на политиката на Съюза са интегрирани от самото начало както в рамките на Съюза, така и извън него²¹. В заключенията си от 20 юни 2017 г. Съветът потвърди ангажимента на Съюза и на неговите държави членки за цялостно, съгласувано, всеобхватно, интегрирано и ефективно изпълнение на Програмата до 2030 г. в тясно сътрудничество с партньорите и другите заинтересовани страни²².
- (6) С Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²³ беше изменена Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация от страна на някои големи предприятия и групи. С Директива 2014/95/ЕС беше въведено изискване за предприятията да отчитат информация, отнасяща се най-малко до екологичните и социалните въпроси и до въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите. Във връзка с тези въпроси Директива 2014/95/ЕС изисква от предприятията да оповестяват информация в следните области: бизнес модела, политиките (включително извършените процеси на надлежна проверка), резултата от политиките, рисковете и управлението на рисковете, както и ключовите показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност.

²¹ COM(2016) 739 final.

²² Заключения на Съвета „Устойчиво европейско бъдеще: Отговорът на ЕС на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие“, 20 юни 2017 г.

²³ Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи (ОВ L 330, 15.11.2014 г., стр. 1).

- (7) Много заинтересовани страни смятат термина „нефинансова“ за неточен, по-специално защото предполага, че въпросната информация не е от финансово значение. Все по-често обаче въпросната информация има финансово значение. Много организации, инициативи и работещи в тази област я наричат информация за „устойчивостта“. Поради това за предпочитане е да се използва терминът „информация за устойчивостта“ вместо „нефинансова информация“. Директива 2013/34/ЕС следва да бъде изменена, за да се отрази тази промяна в терминологията.
- (8) Крайните бенефициери на подобреното отчитане на предприятията във връзка с устойчивостта са отделни граждани и спестители. Спестителите, които желаят да инвестират в устойчиво развитие, ще могат да сторят това, а всички граждани ще могат да се възползват от стабилна, устойчива и приобщаваща икономическа система. За да се реализират тези ползи, информацията за устойчивостта, оповестена в годишните отчети на предприятията, първо трябва да достигне до две основни групи („потребители“). Първата група потребители включва инвеститорите, включително лицата, управляващи активи, които искат да разберат по-добре рисковете и възможностите, които въпросите на устойчивостта пораждат за техните инвестиции, както и въздействията на тези инвестиции върху хората и околната среда. Втората група потребители включва организации, включително неправителствените организации и социалните партньори, които искат предприятията да носят по-голяма отговорност за въздействията на своите дейности върху хората и околната среда. Другите заинтересовани страни също могат да ползват оповестяваната в годишните доклади информация за устойчивостта. Бизнес партньорите на предприятията, включително клиентите, могат да разчитат на тази информация, за да разберат и, когато е необходимо, да докладват за рисковете и въздействията, свързани с устойчивостта, чрез своите собствени вериги за създаване на стойност. Авторите на политики и агенциите по околната среда могат да използват тази информация по-конкретно на съвкупна база, за да наблюдават екологичните и социалните тенденции, да използват информацията за екологичните отчети и да я предоставят за изготвянето на публичната политика. Малко отделни граждани и потребители използват пряко отчетите на предприятията, но те могат да използват тази информация непряко, например когато търсят съвет или становище от финансови консултанти или неправителствени организации. Много инвеститори и лица, управляващи активи, купуват информация за устойчивостта от доставчици на данни — трети лица, които събират информация от различни източници, включително от публични корпоративни доклади.

- (9) Търсенето на корпоративна информация за устойчивостта е нараснало през последните години, особено от страна на инвеститорската общност. Повишеното търсене е обусловено от променящия се характер на рисковете за предприятията и повишената информираност на инвеститорите за финансовите последици от тези рискове. Това важи особено за финансовите рискове, свързани с климата. Нараства информираността относно рисковете за предприятията и инвестициите, които произтичат от други екологични въпроси — например загубата на биологично разнообразие, и от социални въпроси, включително здравни. Повишеното търсене на информация за устойчивостта се дължи също така на ръста на инвестиционните продукти, които изрично следва да отговарят на определени стандарти във връзка с устойчивостта или да постигат определени цели, свързани с устойчивостта. Част от това повишение е логическо следствие от вече приетото законодателство на Съюза, особено Регламент (ЕС) 2019/2088 и Регламент (ЕС) 2020/852. Част от повишеното търсене би настъпило така или иначе поради бързо променящата се информираност на гражданите, предпочитанията на клиентите и пазарните практики. Пандемията от COVID-19 ще доведе до допълнително увеличаване на потребностите от информация на потребителите, особено след като показва уязвимостта на работниците и на веригите на предприятията за създаване на стойност. Информацията за въздействията върху околната среда също е от значение в контекста на смекчаването на бъдещи пандемии, като влиянието на човешкия фактор върху екосистемите все повече се свързва с възникването и разпространението на болести.
- (10) Очаква се висококачественото оповестяване на информация относно въпроси, свързани с устойчивостта, да бъде от полза и за самите предприятия. Повишеният брой инвестиционни продукти, насочени към постигането на цели за устойчиво развитие, означава, че качественото отчитане във връзка с устойчивостта може да подобри достъпа на дадено предприятие до финансов капитал. Отчитането във връзка с устойчивостта може да помогне на предприятията да идентифицират и да управляват собствените си рискове и възможности, свързани с въпросите на устойчивостта. То може да осигури основа за по-добър диалог и комуникация между предприятията и съответните заинтересовани страни, както и да им помогне да подобрят репутацията си. Нещо повече, поставянето на извършваното от предприятията отчитане във връзка с устойчивостта на солидна основа под формата на стандарти за отчитане би следвало да осигури необходимата и достатъчна информация и по този начин значително да намали исканията *ad hoc* за информация.

- (11) В Доклада относно клаузата за преглед от Директивата за оповестяването на нефинансова информация (Директива 2014/95/ЕС) и в придружаващата го проверка за пригодност по отношение на оповестяването на корпоративна информация за устойчивостта бяха очертани проблеми, свързани с ефективността на тази директива²⁴. Съществуват значителни доказателства, че много предприятия не оповестяват съществена информация по всички основни теми, свързани с устойчивостта. Като значителни проблеми бяха идентифицирани в доклада също така ограничената съпоставимост и надеждност на информацията за устойчивостта. Освен това много предприятия, от които потребителите се нуждаят да получат информация за устойчивостта, нямат задължение да докладват такава информация.
- (12) Поради липсата на действие на политиката се очаква несъответствието между информационните потребности на потребителите и оповестената от предприятията информация за устойчивостта да се увеличава. Това несъответствие има значителни отрицателни последици. Инвеститорите не са в състояние да вземат предвид свързаните с устойчивостта рискове и възможности в своите инвестиционни решения. Натрупването на голям брой инвестиционни решения, които не са съобразени със свързаните с устойчивостта рискове, може да породи системни рискове, които да застрашат финансовата стабилност. Европейската централна банка и международни организации като Съвета за финансова стабилност привлякоха вниманието към тези системни рискове, по-специално към рисковете, свързани с климата. Освен това инвеститорите имат все по-малка възможност да насочват финансови ресурси към предприятия и към икономически дейности, с които се решават, а не се задълбочават социални и екологични проблеми, което подкопава целите на Европейския зелен пакт и на Плана за действие за финансиране за устойчив растеж.

²⁴ Служба за публикации: моля, добавете препратка към Доклад на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно клаузите за преглед в директиви 2013/34/ЕС, 2014/95/ЕС и 2013/50/ЕС и Работен документ на службите на Комисията, придружаващ проверката за пригодност.

Неправителствените организации, социалните партньори, общностите, засегнати от дейностите на предприятията, и други заинтересовани страни са способни в по-малка степен да държат отговорни предприятията за въздействията на техните дейности върху хората и околната среда. Това води до избягване на отговорност и може да спомогне за понижаване на доверието на гражданите в предприятията, което на свой ред може да има отрицателни въздействия върху социалната пазарна икономика. Липсата на общоприети показатели и методи на измерване, оценяване и управление на свързаните с устойчивостта рискове е пречка също така пред усилията на предприятията да гарантират устойчивост на своите бизнес модели и дейности.

- (13) В Доклада относно клаузата за преглед от Директива 2014/95/ЕС и в придружаващата го проверка за пригодност по отношение на корпоративното отчитане бе потвърдено също така значителното увеличение на исканията към предприятията за информация по въпросите на устойчивостта в опит за преодоляване на съществуващия недостиг на информация. Наред с това, настоящите очаквания към предприятията по отношение на използването на различни рамки и стандарти вероятно ще продължат и могат дори да се увеличат, тъй като значението, което придобива информацията за устойчивостта, постоянно нараства. При липса на действие на политиката за постигане на консенсус относно информацията, която следва да бъде отчитана от предприятията, разходите и тежестта за тези предприятия и за потребителите на такава информация ще се увеличат значително.
- (14) Нарастващото несъответствие между информационните потребности на потребителите и настоящите практики на отчитане от предприятията увеличават вероятността държавите членки да въведат все по-различни национални правила или стандарти. Разликите в изискванията за отчитане в отделните държави членки ще повишат разходите и сложността за предприятията, които извършват трансгранична дейност, с което ще се подкопаят единният пазар, както и правото на установяване и свободното движение на капитали в целия Съюз. Различните изисквания за отчитане ще затруднят също така съпоставимостта на отчитаната информация в трансграничен аспект, което ще подкопае съюза на капиталовите пазари.

- (15) Членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС се прилагат за големи предприятия от обществен интерес със среден брой служители, надхвърлящ 500 души, както и за субекти от обществен интерес, които са предприятия майки на голяма група със среден брой служители, надхвърлящ 500 души, на консолидирана основа. Предвид нарасналите потребности от информация за устойчивостта от страна на потребителите допълнителни категории предприятия следва да бъдат задължени да оповестяват такава информация. Поради това е целесъобразно да се задължат всички големи предприятия и всички регистрирани на регулираните пазари предприятия, с изключение на микропредприятията, да оповестяват подробна информация за устойчивостта. В членове 19а и 29а изрично се определя обхватът на изискванията за отчитане във връзка с членове 2 и 3 от Директива 2013/34/ЕС. Поради това членове 19а и 29а не „опростяват“ и не „изменят“ друго изискване и ограничението по отношение на освобождаванията за предприятия от обществен интерес, посочено в член 40 от Директива 2013/34/ЕС, не се прилага. По-специално, предприятията от обществен интерес следва да не се третират като големи предприятия за целите на задълженията за деклариране по членове 19а и 29а, т.е. на малките и средните предприятия от обществен интерес следва да бъде разрешено да отчитат информация съгласно опростените стандарти на МСП за отчитане във връзка с устойчивостта. В допълнение всички предприятия майки на големи групи следва да оповестяват информация за устойчивостта на групово равнище.
- (16) Изискването за големи предприятия, които не са регистрирани на регулираните пазари, също да оповестяват информация за устойчивостта се обуславя главно от загрижеността за въздействието и отчетността на тези предприятия, включително чрез тяхната верига за създаване на стойност. Във връзка с това по отношение на всички големи предприятия следва да има еднакви изисквания за публично отчитане на информация за устойчивостта. Освен това участниците на финансовите пазари също се нуждаят от информация от тези големи нерегистрирани на регулираните пазари предприятия.
- (17) Изискването предприятия, които не са установени в Съюза, но чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, също да оповестяват информация за въпроси, свързани с устойчивостта, е в отговор на потребностите на участниците на финансовите пазари от информация от такива предприятия, за да стане ясно какви са рисковете и въздействията от техните инвестиции и да се спазят изискванията за оповестяване, залегнали в Регламент (ЕС) 2019/2088.

(18) С оглед на нарастващото значение на рисковете, свързани с устойчивостта, и като се има предвид, че малките и средните предприятия (МСП), които са регистрирани на регулираните пазари, съставляват значителна част от всички регистрирани на регулираните пазари предприятия в Съюза, за да се гарантира защита на инвеститорите, е целесъобразно тези МСП да бъдат задължени да оповестяват информация, свързана с въпроси на устойчивостта. Въвеждането на това изискване ще спомогне да се гарантира, че участниците на финансовите пазари ще могат да включват по-малките регистрирани на регулираните пазари предприятия в инвестиционните портфейли въз основа на отчетената от тях информация за устойчивостта, която е необходима на участниците на финансовите пазари. Следователно това ще помогне за защита и увеличаване на достъпа на по-малките регистрирани на регулираните пазари предприятия до финансов капитал и ще предотврати дискриминацията спрямо тези предприятия от страна на участниците на финансовите пазари. Въвеждането на това изискване е необходимо също така, за да се гарантира, че участниците на финансовите пазари разполагат с информацията, която им е нужна от предприятията, в които са инвестирали, за да могат да спазят наложените им изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088. На регистрираните на регулираните пазари МСП обаче следва да се даде достатъчно време, за да се подготвят за прилагането на изискването да оповестяват информация за устойчивостта, поради по-малкия им размер и по-ограничените им ресурси, като се вземат предвид и трудните икономически условия, възникнали вследствие на пандемията от COVID-19. Те следва да получат възможност да оповестяват информацията съгласно стандарти, които са пропорционални на капацитета и ресурсите на МСП и съответстват на обхвата и сложността на дейността им. Нерегистрираните на регулираните пазари МСП също могат да изберат да използват тези пропорционални стандарти на доброволни начала. Стандартите за МСП ще включват референтна стойност за предприятията, попадащи в обхвата на Директивата, относно нивото на информация за устойчивостта, която те могат основателно да поискат от МСП, които са доставчици и клиенти в техните вериги за създаване на стойност.

- (19) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁵ се прилага за всички предприятия, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари. С цел да се гарантира, че всички предприятия, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, включително емитенти от трети държави, попадат в обхвата на едни и същи изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта, Директива 2004/109/ЕО следва да включва необходимите препратки към всяко изискване за отчитане във връзка с устойчивостта в годишния финансов отчет.
- (20) С член 23, параграф 4, първа алинея, подточка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО Комисията се упълномощава да приема мерки за създаване на механизъм за определянето на еквивалентността на информацията, която се изисква да бъде оповестявана съгласно Директивата, както и за създаването на общи критерии за еквивалентност на счетоводните стандарти. С член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО Комисията се упълномощава също така да вземе необходимите решения за еквивалентността на счетоводните стандарти, които се използват от емитенти от трети държави. За да се отрази включването на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта в Директива 2004/109/ЕО, Комисията следва да бъде упълномощена да създаде механизъм за определяне на еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, прилагани от емитенти на ценни книжа от трети държави, подобно на предвиденото в действащия Регламент (ЕО) № 1569/2007 на Комисията²⁶, в който се установяват критериите за определяне на еквивалентността на счетоводните стандарти, прилагани от емитенти от трети държави. По същата причина Комисията следва да бъде упълномощена да взема необходимите решения за еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се използват от емитенти от трети държави. Компетентният орган на държавата членка по произход на емитент от трета

²⁵ Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

²⁶ Регламент (ЕО) № 1569/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за създаване на механизъм за определяне на еквивалентността на счетоводните стандарти, прилагани от емитенти на ценни книжа от трети държави съгласно Директиви 2003/71/ЕО и 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 340, 22.12.2007 г., стр. 66).

държава може да определи, че емитентът от трета държава спазва задълженията на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта, ако той оповестява информация съгласно еквивалентни стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Тези изменения ще гарантират съгласувани режими на еквивалентност за задълженията, свързани с отчитането във връзка с устойчивостта, и задълженията за финансово отчитане в годишния финансов отчет.

- (21) Съгласно член 19а, параграф 3 и член 29а, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕС понастоящем всички дъщерни дружества са освободени от задължението да оповестяват нефинансова информация, когато тези предприятия и техните дъщерни дружества са включени в консолидирания доклад за дейността на тяхното предприятие майка, при условие че в него се съдържа нефинансова информация, оповестена съгласно изискванията на ЕС. Това освобождаване следва да се прилага също така, когато предприятието майка, отчитащо информация на консолидирано равнище, е предприятие от трета държава, което оповестява информация за устойчивостта в съответствие с еквивалентни стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Предвид това, че Директива 2004/109/ЕО ще предвижда подходящи механизми за определяне на еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта и че както предприятията, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, така и предприятията без регистрирани на регулираните пазари ценни книжа следва да са задължени да се отчитат съгласно едни и същи стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, мерките, приети съгласно член 23, параграф 4, първа алинея, подточка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО с цел установяване на механизъм за определяне на еквивалентността на стандартите, следва да се използват за определяне на освобождаването на дъщерни дружества на предприятия майки извън ЕС съгласно режима на Директива 2013/34/ЕС. В този смисъл дъщерното дружество следва да бъде освободено, когато консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта е изготвено по начин, еквивалентен на европейските стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, като еквивалентността е определена съгласно съответните мерки, приети по силата на член 23, параграф 4, първа алинея, подточка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО.

- (21)а Необходимо е да се гарантира, че информацията за устойчивостта е лесно достъпна за потребителите, и да се внесе прозрачност относно това кое е предприятието майка на освободеното дъщерно дружество, което се отчита на консолидирано равнище. Поради това е необходимо от тези дъщерни дружества на предприятия майки от ЕС да се изисква да включват в доклада за дейността си наименованието на предприятието майка, интернет връзките към консолидирания доклад за дейността на предприятието майка и към становището за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както и факта, че предприятието е освободено от задълженията за отчитане във връзка с устойчивостта. За да се гарантира, че информацията е използвана, е необходимо да се даде възможност на държавите членки да изискват консолидираният доклад за дейността и становището относно отчитането във връзка с устойчивостта да бъдат публикувани на език, който се приема от държавата членка, регулираща освободеното дъщерно дружество, и всеки необходим превод на този език да бъде заверен. Дъщерните дружества на предприятия майки извън ЕС следва също да публикуват консолидирания доклад за дейността и становището за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на език, който се приема от държавата членка, регулираща освободеното дъщерно дружество, за да гарантират, че съответната информация за устойчивостта отговаря на изискванията за публикуване в ЕС, като осигурят и цифров достъп до тази информация.
- (22) Съгласно член 23 от Директива 2013/34/ЕС предприятията майки са освободени от задължението да изготвят консолидирани финансови отчети и консолидиран доклад за дейността, когато тези предприятия са дъщерни предприятия на друго предприятие майка, което спазва това задължение. Следва да се посочи обаче, че режимът на освобождаване по отношение на консолидираните финансови отчети и консолидираните доклади за дейността се прилага независимо от режима на освобождаване за консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта. Поради това предприятие може да бъде освободено от задълженията за изготвяне на консолидиран финансов отчет, без да е освободено от задълженията за консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта, когато неговото крайно предприятие майка изготвя консолидиран финансов отчет и консолидиран доклад за дейността в съответствие с правото на Съюза или в съответствие с еквивалентни изисквания, ако предприятието е установено в трета държава, но не изготвя консолидирани отчети във връзка с устойчивостта в съответствие с правото на ЕС или в съответствие с еквивалентни изисквания, ако предприятието е установено в трета държава.

(23) Кредитните институции и застрахователните предприятия играят важна роля в прехода към напълно устойчива и приобщаваща икономическа и финансова система в съответствие с Европейския зелен пакт. Те могат да имат съществени положителни или отрицателни въздействия посредством своите кредитни, инвестиционни и застрахователни дейности. Затова кредитните институции и застрахователните предприятия, различни от тези, които са задължени да спазват Директива 2013/34/ЕС, включително кооперации и взаимни предприятия, следва да имат задължения за отчитане във връзка с устойчивостта, при условие че отговарят на определени критерии за големина. Това ще даде възможност на потребителите на такава информация да направят оценка на въздействията на тези предприятия върху обществото и околната среда, както и на рисковете, свързани с въпроси на устойчивостта, с които се сблъскват тези предприятия. Съгласно Директивата за счетоводството се прилагат три възможни критерия, за да се определи дали дадено предприятие се счита за „голямо предприятие“: общата сума на баланса, нетният оборот и средният брой на служителите през финансовата година. Необходимо е критерият за нетния оборот да бъде адаптиран за кредитните институции и за застрахователните предприятия чрез позоваване на определението за нетен оборот в Директива 1986/635 и в Директива 1991/674, вместо на общото определение, дадено в Директива 2013/34/ЕС. С цел да се гарантира съгласуваност с изискванията за отчитане съгласно Директива 86/635/ЕИО²⁷ относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции държавите членки могат да изберат да не прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта по отношение на кредитните институции, посочени в член 2, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁸.

²⁷ Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).

²⁸ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

- (24) Списъкът с въпроси на устойчивостта, за които предприятията са задължени да оповестяват информация, следва да бъде съгласуван в максимална степен с определението за „фактори на устойчивост“, посочено в Регламент (ЕС) 2019/2088. Този списък следва да отговаря също така на потребностите и очакванията на самите потребители и предприятия, които често използват термините „екологичен“, „социален“ и „управленски“, за да категоризират трите основни въпроса на устойчивостта. Списъкът с факторите на устойчивост, посочен в Регламент (ЕС) 2019/2088, не включва изрично управленски въпроси. Поради това определението за въпроси на устойчивостта в Директива 2013/34/ЕС следва да е свързано с екологичните права, социалните права и правата на човека, както и с управленските фактори, и да се основава на определението за „фактори на устойчивост“, посочено в Регламент (ЕС) 2019/2088.
- (25) Членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС изискват оповестяване не само на информация „дотогава, доколкото е необходимо за оценката на развитието, резултата от дейността или състоянието на предприятието“, но така също и на информация, която е необходима за разбиране на въздействието на дейностите на предприятието върху екологичните и социалните въпроси, както и върху въпросите, свързани с персонала, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите. Следователно тези членове изискват от предприятията да оповестяват информация за въздействията на дейностите на предприятието върху хората и околната среда, както и за това как различните въпроси на устойчивостта засягат предприятието. Това се нарича перспектива на двойната същественост, в която рисковете за предприятието и въздействието на предприятието представляват две отделни перспективи на същественост. Проверката за пригодност относно оповестяването на корпоративна информация показва, че тези две перспективи често не се разбират или прилагат добре. Затова е необходимо да се поясни, че предприятията следва да разглеждат всяка перспектива на същественост сама за себе си и да оповестяват информация, която е съществена в двете перспективи, както и информация, която е съществена само в една перспектива.

(26) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да оповестяват информация за пет отчетни области: бизнес модела, политиките (включително извършените процеси на надлежна проверка), резултата от политиките, рисковете и управлението на рисковете, както и ключовите показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност. Член 19а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС не съдържа изрични позовавания на други отчетни области, които потребителите на информация смятат за значими, някои от които са съгласувани с оповестяванията, включени в международните рамки, в това число в препоръките на Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата. Изискванията за оповестяване следва да са определени достатъчно подробно, за да се гарантира, че предприятията отчитат информация за издръжливостта си на рискове, свързани с въпросите на устойчивостта. Поради това освен отчетните области, посочени в член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС, от предприятията следва да се изисква да оповестяват информация за своята бизнес стратегия и за издръжливостта на бизнес модела и стратегията на рискове, свързани с въпросите на устойчивостта, за планове, които имат, за да се гарантира, че техният бизнес модел и стратегията им са съвместими с прехода към устойчива и неутрална по отношение на климата икономика; дали и как техният бизнес модел и стратегията им са съобразени с интересите на заинтересованите страни; възможности за предприятието, произтичащи от въпросите на устойчивостта; изпълнението на аспектите на бизнес стратегията, които засягат или са засегнати от въпросите на устойчивостта; цели за устойчивост, определени от предприятието, и напредъка към постигането им; ролята на съвета и ръководството по отношение на въпросите на устойчивостта; основните действителни и потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с дейностите на предприятието; и как предприятието е идентифицирало отчитаната информация. След като се изисква оповестяването на елементи като цели и напредък към постигането им, отделното изискване за оповестяване на резултатите от политиките вече не е необходимо.

(27) За да се гарантира съгласуваност с международни актове, като Ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека, Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия и Насоките на ОИСР по надлежната проверка за отговорни делови практики, изискванията за оповестяването на надлежната проверка следва да бъдат определени по-подробно в сравнение с посоченото в член 19а, параграф 1, буква б) и член 29а, параграф 1), буква б) от Директива 2013/34/ЕС. Надлежната проверка е процесът, който се извършва от предприятията с цел идентифициране, предотвратяване, смекчаване и коригиране на основните действителни и потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с техните дейности, и който показва начина, по който те преодоляват тези неблагоприятни въздействия. Въздействията, свързани с дейностите на дадено предприятие, включват пряко причинените от предприятието въздействия, въздействия, за които предприятието допринася, и въздействия, които са свързани по друг начин с веригата за създаване на стойност на предприятието. Процесът на надлежна проверка засяга цялата верига за създаване на стойност на предприятието, включително неговите собствени дейности, неговите продукти и услуги, неговите бизнес отношения и вериги на доставки. В съответствие с Ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека дадено действително или потенциално неблагоприятно въздействие следва да се смята за основно, когато се нарежда сред най-силните въздействия, свързани с дейностите на предприятието, въз основа на: тежестта на въздействието върху хората или околната среда; броя на физическите лица, които са засегнати или биха могли да бъдат засегнати, или мащаба на вредите за околната среда; и лекотата, с която вредата може да бъде отстранена, като бъде възстановено предишното състояние на околната среда или засегнатите хора.

(28) Директива 2013/34/ЕС не изисква оповестяването на информация за нематериални ресурси, различни от нематериалните активи, признати в баланса. Широко признат е фактът, че информацията за нематериални активи и други нематериални фактори, включително вътрешно генерирани нематериални активи, не се оповестява в достатъчна степен, което не позволява да се направи правилна оценка на развитието, резултатите и състоянието на предприятието, както и да се извърши наблюдение на инвестициите. За да се даде възможност на инвеститорите да разберат по-добре наблюдаваното в редица сектори на икономиката увеличаващо се несъответствие между счетоводната отчетна стойност на много предприятия и тяхната пазарна оценка, следва да бъде въведено изискване за оповестяване на информация за нематериалните активи от страна на всички големи предприятия и всички предприятия, регистрирани на регулирани пазари, с изключение на микропредприятията. Същевременно има информация, отнасяща се до нематериалните ресурси, която е тясно свързана с въпросите на устойчивостта, и следователно ще бъде включена в отчитането във връзка с устойчивостта. Например информацията за уменията на служителите, за техните компетентности, опит, лоялност към предприятието и мотивация за подобряване на процесите, стоките и услугите представлява информация за устойчивостта, свързана със социалните въпроси, която също би могла да се разглежда като информация за нематериалните ресурси. По същия начин информацията за качеството на взаимоотношенията между предприятието и свързаните с него заинтересовани страни, сред които клиенти, доставчици и общности, върху които оказват въздействие дейностите на предприятието, е информация за устойчивостта, която се отнася до социалните или управленските въпроси и също би могла да се разглежда като информация за нематериалните ресурси. Тези примери показват, че в някои случаи не е възможно да се направи разграничение между информацията за нематериалните ресурси и информацията по въпроси на устойчивостта.

- (29) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС не посочват дали информацията, която ще се оповестява, следва да бъде прогнозна или за резултати от минали периоди. Понастоящем не се оповестява информация за бъдещи периоди, която потребителите на информация за устойчивостта ценят особено високо. Следователно членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС следва да посочват, че оповестяваната информация за устойчивостта трябва да включва както качествена, така и количествена прогнозна и ретроспективна информация. Оповестяваната информация за устойчивостта следва да отразява също така краткосрочните, средносрочните и дългосрочните хоризонти и да съдържа информация за цялата верига за създаване на стойност на предприятието, включително неговите собствени дейности, неговите продукти и услуги, неговите бизнес отношения и верига на доставки, според необходимостта. Информацията за цялата верига за създаване на стойност на предприятието ще включва информация, свързана с неговата верига за създаване на стойност в рамките на ЕС, и информация, която обхваща трети държави, ако веригата за създаване на стойност на предприятието е извън ЕС.
- (30) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да включват в отчитаната от тях нефинансова информация позовавания и допълнителни пояснения на сумите в годишните финансови отчети. Тези членове обаче не изискват от предприятията да правят позовавания на друга информация в доклада за дейността или да добавят допълнителни пояснения към тази информация. Следователно понастоящем липсва съгласуваност между отчитаната нефинансова информация и останалата информация, която се оповестява в доклада за дейността. Необходимо е в това отношение да се определят ясни изисквания.
- (31) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да представят ясно и обосновано обяснение на причините, поради които не изпълняват политики във връзка с един или повече от изброените въпроси, когато предприятието не прилага такива политики. Различното третиране на оповестяванията по отношение на политиките на предприятията в сравнение с други области на отчитане, включени в тези членове, предизвиква объркване сред предприятията, които отчитат информация, и не спомогна за подобряване на качеството на отчитаната информация. Поради това не е необходимо да продължи различното третиране на политиките в директивата. В стандартите ще се определи каква информация трябва да бъде оповестявана по отношение на всяка област на отчитане, посочена в членове 19а и 29а.

- (32) Предприятията в обхвата на член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС могат да се позовават на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки за отчитане, като в такъв случай предприятията уточняват на кои конкретни рамки се позовават. Директива 2013/34/ЕС обаче не изисква от предприятията да използват обща рамка или стандарт за отчитане и не възпрепятства предприятията да изберат да не използват никаква рамка или стандарт за отчитане. Както се изисква в член 2 от Директива 2014/95/ЕС, през 2017 г. Комисията публикува незадължителни насоки за предприятията, попадащи в обхвата на тази директива²⁹. През 2019 г. Комисията публикува допълнителни насоки, по-специално относно оповестяването на свързана с климата информация³⁰. Насоките относно отчитането на свързана с климата информация са включени изрично в препоръките на Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата. Наличните данни показват, че тези незадължителни насоки не оказаха съществено въздействие върху качеството на оповестената от предприятията нефинансова информация в обхвата на членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС. Доброволният характер на насоките означава, че предприятията са свободни да ги прилагат или не. Поради това насоките сами по себе си не могат да гарантират съпоставимостта на информацията, която се оповестява от различни предприятия, или оповестяването на цялата информация, която потребителите смятат за важна. Ето защо има нужда от задължителни общи стандарти за отчитане, за да се гарантира, че информацията е съпоставима и че се оповестява цялата важна информация. Стъпвайки върху принципа на двойната същественост, стандартите следва да обхванат цялата съществена за потребителите информация. Общите стандарти за отчитане на информация са необходими също така, за да се създаде възможност за одит и цифровизация на отчитането във връзка с устойчивостта и да се улеснят неговият надзор и правоприлагане. Разработването на задължителни общи стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта е необходимо също така, за да се премине към положение, при което информацията за устойчивостта ще има съпоставим статут със статута на финансовата информация. Приемането на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта чрез делегирани регламенти ще гарантира хармонизирано отчитане във връзка с устойчивостта в целия Съюз. Поради това предприятие, оповестяващо информация съгласно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, ще спазва изискванията на членове 19а и 29а.

²⁹ Съобщение на Комисията *Насоки относно оповестяването на нефинансова информация (методика за оповестяването на нефинансова информация)* (C/2017/4234).

³⁰ Съобщение на Комисията *Насоки относно оповестяването на нефинансова информация: Допълнение относно оповестяването на свързана с климата информация* (C/2019/4490).

- (33) Няма съществуващи стандарти или рамки, които да задоволяват потребностите на Съюза за обстойно отчитане във връзка с устойчивостта. Информацията, която се изисква съгласно Директива 2013/34/ЕС, следва да обхваща информация, която е важна за всяка перспектива на съществеността, да обхваща всички въпроси на устойчивостта и да бъде съгласувана, когато е целесъобразно, с други задължения, установени в правото на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта, включително задължения, които са установени в Регламент (ЕС) № 2020/852 и Регламент (ЕС) № 2019/2088. Освен това задължителните стандарти за отчитане на предприятията от Съюза във връзка с устойчивостта трябва да бъдат съизмерими с равнището на амбиция на Европейския зелен пакт и с целта за неутралност по отношение на климата до 2050 г. Затова е необходимо да се упълномощи Комисията да приема стандарти на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта, което ще даде възможност за тяхното бързо приемане и ще гарантира, че съдържанието на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта съответства на потребностите на Съюза.
- (34) Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО) е учредено съгласно белгийското право сдружение с нестопанска цел, което обслужва обществен интерес, като предоставя консултации на Комисията относно приемането на международните стандарти за финансово отчитане. ЕКГФО си е създала репутацията на европейски експертен център по корпоративно отчитане и е в добра позиция да насърчава координацията между европейските стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта и международните инициативи, които са насочени към разработването на съвместими в целия свят стандарти. През март 2021 г. работна група от различни заинтересовани страни, създадена от ЕКГФО, публикува препоръки относно възможното разработване на стандарти за оповестяване на информация, които да се прилагат за Европейския съюз. Тези препоръки съдържат предложения за разработване на последователен и цялостен набор от стандарти за отчитане, обхващащи всички въпроси на устойчивостта от гледна точка на двойната същественост. Тези препоръки съдържат също така подробна пътна карта за разработване на такива стандарти и предложения за взаимно засилващо се сътрудничество между глобалните инициативи за създаване на стандарти и инициативите за създаване на стандарти на Европейския съюз. През март 2021 г. председателят на ЕКГФО публикува препоръки за евентуални промени в управлението на ЕКГФО, ако от нея бъде поискано да разработи технически съвет относно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта.

Тези препоръки включват компенсиране в рамките на ЕКГФО на нов стълб за отчитане във връзка с устойчивостта, без да се изменя съществено съществуващият стълб за финансово отчитане. При приемането на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта Комисията следва да вземе предвид техническия съвет, който ще бъде разработен от ЕКГФО. За да се гарантира високото качество на стандартите, които допринасят за общото европейско благо и отговарят на потребностите на предприятията и потребителите на отчитаната информация, техническият съвет на ЕКГФО следва да бъде разработен в рамките на надлежен процес, при публичен надзор и прозрачност, придружен от анализи на разходите и ползите, както и с експертизата на съответните заинтересовани страни. За да се гарантира, че стандартите на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта са съобразени със становищата на държавите — членки на Съюза, преди приемането на стандартите Комисията следва да проведе консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в член 24 от Регламент (ЕС) 2020/852, и със счетоводния регулаторен комитет, посочен в член 6 от Регламент (ЕО) № 1606/2002, относно техническия съвет на ЕКГФО. Европейският орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), Европейският банков орган (ЕБО) и Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕИОРА) играят роля при изготвянето на регулаторни технически стандарти съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088 и е необходимо да има съгласуваност между тези регулаторни технически стандарти и стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. Съгласно Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета³¹ ЕОЦКП също играе роля в насърчаването на сближаването на надзорните практики при правоприлагането по отношение на корпоративното отчитане на емитентите, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари в ЕС и от които ще се изисква да използват тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Поради това следва ЕОЦКП, ЕБО и ЕИОРА задължително да предоставят становище относно техническия съвет на ЕКГФО.

³¹ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

Това становище следва да бъде предоставено в срок до два месеца от датата на получаване на искането на Комисията. В допълнение Комисията следва да се консултира с Европейската агенция за околна среда, с Агенцията на ЕС за основните права, с Европейската централна банка, с Комитета на европейските органи за надзор на одита и с платформата за финансиране за устойчиво развитие, за да гарантира, че стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта са съгласувани със съответните политики и законодателство на Съюза. Когато някой от тези органи реши да предостави становище, той извършва това в срок до два месеца от датата на провеждане на консултацията с Комисията.

- (35) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат съгласувани с другото законодателство на Съюза. По-специално тези стандарти следва да бъдат съгласувани с изискванията за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088, и да са съобразени с основните показатели и методики, определени в различните делегирани актове, приети съгласно Регламент (ЕС) 2020/852, изискванията за оповестяване, приложими за администраторите на бенчмаркове съгласно Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета³², минималните стандарти за съставянето на бенчмаркове на ЕС за климатичен преход и за бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, както и с работата, извършвана от Европейския банков орган при изпълнението на изискванията за оповестяване по стълб III от Регламент (ЕС) № 575/2013. Стандартите следва да бъдат съобразени със законодателството на Съюза в областта на околната среда, включително Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³³ и Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета³⁴, както и Препоръка 2013/179/ЕС³⁵ и приложенията към нея, а също и с техните актуализации.

³² Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ L 171, 29.6.2016 г., стр. 1).

³³ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

³⁴ Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията (ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 1).

³⁵ Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията от 9 април 2013 г. относно използването на общи методи за измерване и оповестяване на показатели за екологосъобразността на продукти и организации на база жизнения цикъл (ОВ L 124, 4.5.2013 г., стр. 1).

Следва да бъдат взети предвид и другото относимо законодателство на Съюза, включително Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³⁶, и изискванията, посочени в правото на Съюза за предприятията относно задълженията и надлежната проверка на директорите.

- (36) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да са съобразени с Насоките на Комисията относно оповестяването на нефинансова информация³⁷ и с Насоките на Комисията относно оповестяването на свързана с климата информация³⁸. Те следва да са съобразени също така с други изисквания за отчитане съгласно Директива 2013/34/ЕС, които не са пряко свързани с устойчивостта, така че да се даде възможност на потребителите на отчетената информация да разберат по-добре развитието, резултатите и състоянието и въздействието на предприятието, като се увеличат в максимална степен връзките между информацията за устойчивостта и друга отчетена в съответствие с Директива 2013/34/ЕС информация.
- (37) Стандартите на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат пропорционални и да не налагат ненужна административна тежест на предприятията, които са задължени да ги прилагат. С цел намаляване до минимум на смущенията за предприятията, които вече оповестяват информация за устойчивостта, стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да са съобразени със съществуващите стандарти и рамки за отчитане във връзка с устойчивостта и за отчетността, според необходимостта. Това включва Global Reporting Initiative (Глобалната инициатива за отчитане), Съвета за стандарти за отчитане на устойчивото развитие, Съвета за международно интегрирано отчитане, Съвета по международни счетоводни стандарти, Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата, Съвета по стандарти за оповестяване на информация относно климата и CDP (по-рано Проект за разкриване на въглеродна информация). Стандартите на Европейския съюз следва да са съобразени със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, разработени под егидата на Фондацията за международни стандарти за финансово отчитане. С цел да се избегне ненужна регулаторна фрагментация, която може да има отрицателни последици за предприятията, които извършват дейност по цял свят, европейските стандарти следва да допринасят за процеса на сближаване на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта на международно равнище.

³⁶ Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

³⁷ 2017/C 215/01.

³⁸ 2019/C 209/01.

- (38) В своето съобщение относно Европейския зелен пакт Европейската комисия пое ангажимент да подкрепя предприятията и други заинтересовани страни за изготвянето на стандартизирани счетоводни практики за отчитане на природния капитал в рамките на Съюза и в международен план с цел да се гарантира подходящо управление на рисковете за околната среда и възможностите за смекчаването им, както и да се намалят свързаните с тях трансакционни разходи. С проект Transparent, спонсориран по програма LIFE, се разработва първата методология за отчитане на природния капитал, която ще улесни съпоставянето на съществуващите методи и ще увеличи прозрачността им, като едновременно с това ще намали прага за предприятията да приемат и използват системите в подкрепа на подготовка на стопанската дейност на предприятията за бъдещи предизвикателства. Протоколът за природния капитал е също така важна отправна точка в тази област. Методите за отчитане на природния капитал служат основно за подсилване на вътрешните управленски решения, но те следва да бъдат взети предвид при създаването на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Някои методологии за отчитане на природния капитал са насочени към приписване на парична стойност на екологичните въздействия от дейностите на предприятията, което може да помогне на потребителите да разберат по-добре тези въздействия. Поради това е необходимо по отношение на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта да се създаде възможност за включване на парични показатели за въздействията върху устойчивостта, ако се прецени, че това е необходимо.
- (39) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат съобразени също така с международно признатите принципи и рамки за отговорно бизнес поведение, корпоративна социална отговорност и устойчиво развитие, включително Целите на ООН за устойчиво развитие, Ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека, Ръководните насоки на ОИСР за мултинационалните предприятия, Насоките на ОИСР по надлежната проверка за отговорно бизнес поведение и свързаните секторни насоки, Глобалния договор на ООН, Тристранната декларация на Международната организация на труда относно принципите за многонационалните предприятия и социалната политика, стандарт ISO 26000 с насоки относно социалната отговорност и Принципите на ООН за отговорно инвестиране.

- (40) Следва да се гарантира, че оповестяваната от предприятията информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта отговаря на потребностите на потребителите. Следователно стандартите за оповестяване следва да посочват информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно всички екологични фактори, включително въздействието си върху климата, въздуха, земята, водата и биологичното разнообразие и зависимостта си от тях. Регламент (ЕС) 2020/852 представя класификация на екологичните цели на Съюза. От съображения за съгласуваност е подходящо да се използва подобна класификация за установяване на екологичните фактори, които следва да бъдат разгледани в стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. В стандартите за оповестяване следва да се разглежда и определя всяка географска или друга контекстуална информация, подлежаща на оповестяване от предприятията, от която да стане ясно какви са техните основни въздействия върху въпросите на устойчивостта, както и какви са основните рискове за предприятията, произтичащи от въпросите на устойчивостта.
- (41) По отношение на информацията, свързана с климата, потребителите са заинтересовани да узнаят какви са физическите рискове и рисковете, свързани с прехода на предприятията, както и каква е тяхната устойчивост в различни сценарии, свързани с климата. Те се интересуват също така от равнището и обхвата на емисиите и поглъщанията на парникови газове от страна на предприятието, включително от степента, до която предприятието използва компенсация и от източника на тези компенсация. Постигането на неутрална по отношение на климата икономика изисква съгласуване на стандартите за отчитане и компенсиране на парникови газове. Потребителите се нуждаят от надеждна информация относно компенсациите, така че да се преодолеят проблемите с евентуалното двойно отчитане и надценяване с оглед на рисковете за постигането на целите, свързани с климата, които двойното отчитане и надценяването могат да създадат. Поради това стандартите за отчитане следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с тези въпроси.
- (42) Постигането на неутрална по отношение на климата кръгова икономика и нетоксична околна среда изисква пълната мобилизация на всички стопански сектори. Намаляването на енергопотреблението и повишаването на енергийната ефективност са от основно значение по отношение на използваната енергия във всички вериги на доставка. Поради това енергийните аспекти следва да бъдат разгледани надлежно в стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, по-специално във връзка с екологичните въпроси.

(43) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват относно социалните фактори, включително факторите, свързани със служителите, и човешките права. Тази информация следва да обхваща въздействията на предприятията върху хората, включително върху човешкото здраве. Информацията, оповестявана от предприятията относно човешките права, следва да включва информация за принудителен труд в техните вериги на доставки, когато е целесъобразно. Стандартите за оповестяване, които засягат социални фактори, следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват по отношение на принципите на Европейския стълб на социалните права, които имат отношение към предприятията, включително равни възможности за всички и условия на труд. С Плана за действие на Европейския стълб на социалните права, приет през март 2021 г., се отправя призив за по-строги изисквания за оповестяване на информация по социални въпроси от страна на предприятията. Стандартите за оповестяване би следвало също така да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с човешките права, основните свободи, демократичните принципи и стандарти, залегнали в Международната харта за правата на човека и други основни конвенции на ООН за правата на човека, Декларацията на Международната организация на труда за основните принципи и права в областта на труда, основните конвенции на Международната организация на труда и в Хартата на основните права на Европейския съюз.

(44) Потребителите се нуждаят от информация относно управленските фактори. Управленските фактори, имащи най-голямо значение за тях, са посочени в авторитетни рамки за докладване като Global Reporting Initiative (Глобалната инициатива за отчитане) и Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата, както и в авторитетни глобални рамки като Принципите на глобалното управление на Международната мрежа за корпоративно управление (ICGN) и Принципите на корпоративното управление на Г-20/ОИСР. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват относно управленските фактори. Тази информация следва да обхваща ролята на административните, управителните и надзорните органи на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта, както и техния достъп до експертен опит и умения за изпълнение на тази роля чрез собствения си експертен опит или чрез достъп до необходимия експертен опит, както и информация относно системите за вътрешен контрол и управление на рисковете на предприятието по отношение на процеса на отчитане във връзка с устойчивостта.

Потребителите се нуждаят също така от информация за корпоративната култура на предприятията и отношението им към бизнес етиката, които са признати елементи в авторитетни рамки за корпоративно управление като Принципите на глобалното управление на Международната мрежа за корпоративно управление (ICGN), включително от информация за борбата с корупцията и подкупите, както и за политическите ангажменти на предприятието, включително дейностите по лобиране. Информацията за управлението на предприятието и качеството на взаимоотношенията с клиентите, доставчиците и общностите, засегнати от дейностите на предприятието, помага на потребителите да разберат рисковете на предприятието, както и неговите въздействия върху въпроси на устойчивостта. Информацията за взаимоотношенията с доставчиците включва практиките на плащане, свързани с датата или срока за плащане, лихвения процент за забава на плащане или обезщетението за разносните по събиране, посочени в Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³⁹ относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки. Всяка година хиляди предприятия, особено МСП, понасят административна и финансова тежест поради забавени плащания или липсата на такива. В крайна сметка забавените плащания водят до неплатежоспособност и несъстоятелност, с разрушителни последици върху цели вериги за създаване на стойност. Нарастващата информация относно практиките на плащане би следвало да предостави повече възможности на други предприятия да установят кои платци са изрядни и надеждни, да разкриват нелоялни практики на плащане, да получат достъп до информация за предприятията, с които търгуват, и да договарят по-справедливи условия на плащане.

- (45) Стандартите за оповестяване следва да насърчават по-интегриран поглед върху цялата информация, която предприятията публикуват в доклада за дейността, така че на потребителите да бъде предоставена такава информация с цел по-доброто разбиране на развитието, резултатите, състоянието и въздействието на предприятието. В тези стандарти следва да се прави разграничение, при необходимост, между информацията, която предприятията следва да оповестяват самостоятелно, и информацията, която предприятията следва да оповестяват на консолидирано равнище. Тези стандарти следва да съдържат също така насоки за предприятията относно извършването на процеса за установяване на информацията за устойчивостта, която следва да бъде включена в доклада за дейността, тъй като от предприятията следва да се изисква да оповестяват само информацията, която е от значение за разбирането на въздействията им върху въпросите на устойчивостта, както и информацията, която е от значение за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите и състоянието им.

³⁹ Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки (ОВ L 48, 23.2.2011 г., стр. 1).

- (46) Предприятията от един и същ сектор често са изложени на сходни рискове, свързани с устойчивостта, и често оказват сходно въздействие върху обществото и околната среда. Сравненията между предприятия от един и същ сектор са особено ценни за инвеститорите и други потребители на информация за устойчивостта. Поради това в приетите от Комисията стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта следва да се посочват както информацията, която предприятията от всички сектори следва да оповестяват, така и информацията, която предприятията следва да оповестяват в зависимост от сектора, в който извършват дейността си. Стандартите следва също така да са съобразени с трудностите, които предприятията може да срещнат при събирането на информация от участници в цялата си верига за създаване на стойност, особено от доставчици, които са МСП, и от доставчици в нововъзникващи пазари и икономики.
- (47) С цел да се отговори своевременно на информационните потребности на потребителите, и по-специално с оглед на спешността да се удовлетворят информационните потребности на участниците на финансовите пазари при спазване на изискванията, установени в делегираните актове, приети съгласно член 4, параграфи 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2019/2088, Комисията следва да приеме първия набор от стандарти за оповестяване до 31 октомври 2022 г. В този набор от стандарти следва да се посочва информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с всички отчетни области и въпроси на устойчивостта, както и че участниците на финансовите пазари следва да спазват задълженията за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088. Комисията следва да приеме втори набор от стандарти за оповестяване най-късно до 31 октомври 2023 г., посочвайки допълнителната информация, която предприятията следва да оповестяват относно въпроси на устойчивостта и отчетни области, при необходимост, както и информация, която е специфична за сектора, в който дадено предприятие извършва своята дейност. Комисията следва да прави на всеки 3 години преглед на стандартите, включително на стандартите за МСП, за да отчита съответните промени, включително промените в международните стандарти.

(48) Директива 2013/34/ЕС не изисква докладът за дейността да бъде представян в цифров формат, което затруднява откриването и използването на оповестяваната информация. Все повече потребители на информация за устойчивостта очакват, че тази информация ще бъде откриваема и машинно четима в цифрови формати. Цифровизацията създава възможности за по-ефикасно използване на информацията и може да допринесе за постигане на значителни икономии на разходи както за потребителите, така и за предприятията. Следователно предприятията следва да бъдат задължени да изготвят своя доклад за дейността във формата, посочен в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията⁴⁰ — формат XHTML, както и да маркират информацията за устойчивостта, включително информацията, която се изисква да бъде оповестявана по член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с формата, посочен в този делегиран регламент, след като той бъде определен. Ще бъде необходима цифрова таксономия по отношение на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, за да се създаде възможност за маркиране на оповестяваната информация в съответствие с тези стандарти. Тези изисквания следва да бъдат взети предвид в усилията по цифровизацията, посочени от Комисията в нейното съобщение *Европейска стратегия за данните*⁴¹ и в *Стратегията за цифровизиране на финансовите услуги в ЕС*⁴². Тези изисквания са в допълнение също така на създаването на Европейска единна точка за достъп за публична корпоративна информация съгласно предвиденото в плана за действие относно съюза на капиталовите пазари, в който се разглежда също така необходимостта от структурирани данни.

⁴⁰ Делегиран регламент (ЕС) 2018/815 на Комисията от 17 декември 2018 г. за допълнение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определянето на единния електронен формат за отчитане (ОВ L 143, 29.5.2019 г., стр. 1).

⁴¹ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁴² https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

- (49) За да се даде възможност за включване на оповестената информация за устойчивостта в Европейската единна точка за достъп, държавите членки следва да гарантират, че предприятията без регистрирани на регулираните пазари ценни книжа публикуват своя доклад за дейността, включително отчитането във връзка с устойчивостта, в електронния формат, посочен в Делегиран регламент (ЕС) 2018/815 на Комисията.
- (50) Член 19а, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС дава възможност на държавите членки да освобождават предприятията от задължението за предоставяне на нефинансова информация в доклада за дейността съгласно изискването на член 19а, параграф 1. Държавите членки могат да извършват това, когато съответното предприятие изготвя отделен доклад, който се публикува заедно с доклада за дейността в съответствие с член 30 от тази директива, или когато докладът става обществено достъпен в рамките на разумен срок, не по-дълъг от шест месеца след датата на счетоводния баланс, на уебсайта на предприятието, като това се посочва в доклада за дейността. Същата възможност съществува по отношение на консолидираната нефинансова декларация, посочена в член 29а, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС. Двадесет държави членки са се възползвали от тази възможност. Възможността да се публикува отделен доклад обаче възпрепятства наличието на информация, която свързва финансовата информация с информацията относно въпроси на устойчивостта. Това възпрепятства също така откриваемостта и достъпността на информацията за потребителите, особено за инвеститорите, които се интересуват както от финансовата информация, така и от информацията за устойчивостта. Възможността да се публикуват по различно време финансовата информация и информацията за устойчивостта задълбочава този проблем. Публикуването в отделен доклад може също така да създаде впечатление на вътрешно равнище и сред външните заинтересовани страни, че информацията за устойчивостта спада към категорията на по-малко значимата информация, което може да повлияе отрицателно върху възприятието за надеждността на информацията. Поради това предприятията следва да оповестяват информация за устойчивостта в ясно разпознаваем специален раздел от доклада за дейността, а на държавите членки не би следвало да се позволява повече да освобождават предприятия от задължението им да предоставят информация относно въпроси на устойчивостта в доклада за дейността.

Това задължение допринася също така за изясняване на ролята на националните компетентни органи при извършването на надзора над отчитането във връзка с устойчивостта като част от доклада за дейността в съответствие с Директива 2004/109/ЕО. В допълнение предприятията, от които се изисква да оповестяват информация за устойчивостта, в никакъв случай не трябва да се освобождават от задължението за публикуване на доклада за дейността, тъй като е важно да се гарантира, че информацията за устойчивостта е обществено достъпна.

- (51) Член 20 от Директива 2013/34/ЕС задължава предприятията, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, да включват в своя доклад за дейността декларация за корпоративно управление, която да съдържа, наред с другата информация, описание на политиката за многообразието, прилагана от предприятието по отношение на административните, управителните и надзорните му органи. Член 20 от Директива 2013/34/ЕС предоставя на предприятията възможност за гъвкавост, когато решават за кои аспекти от многообразието да оповестят информация. Той не задължава изрично предприятията да включват информация за конкретен аспект на многообразието. С цел преминаване към по-балансирано участие на представители на всички полове във вземането на решения е необходимо да се гарантира, че предприятията, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, винаги ще оповестят своите политики за многообразие във връзка с равнопоставеността на половете и тяхното изпълнение. За да се избегне ненужната административна тежест обаче, тези предприятия следва да имат възможност да оповестяват част от информацията, която се изисква по член 20 от Директива 2013/34/ЕС, заедно с другата информация, свързана с устойчивостта. Ако решат да направят това, необходимо е декларацията за корпоративното управление да включва позоваване на отчитането на предприятието във връзка с устойчивостта, а информацията в съответствие с член 20 от Директива 2013/34/ЕС следва да продължи да отговаря на изискванията за изразяване на увереност в декларацията за корпоративно управление.

- (52) Член 33 от Директива 2013/34/ЕС изисква от държавите членки да гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на предприятието имат колективна отговорност да гарантират, че (консолидираните) годишни финансови отчети, (консолидираният) доклад за дейността и (консолидираната) декларация за корпоративно управление са изготвени и публикувани в съответствие с изискванията на тази директива. Тази колективна отговорност следва да бъде разширена, за да включва изискванията за цифровизация, посочени в Делегиран регламент (ЕС) 2019/815, изискването за спазване на стандартите на Съюза за отчитането във връзка с устойчивостта и изискването за маркиране на оповестяваната информация за устойчивостта.
- (53) По отношение на професията, свързана с изразяването на увереност, се прави разграничение между ангажимент за изразяване на ограничена и разумна увереност. Заключение при ангажимент за изразяване на ограничена увереност обикновено се предоставя в отрицателна форма на изразяване, като се заявява, че професионалистът не е установил проблеми, въз основа на които да заключи, че предметът на ангажимента съдържа съществени неточности. Одиторът извършва по-малко проверки, отколкото при ангажимент за изразяване на разумна увереност. Поради това количеството работа при ангажимент за изразяване на ограничена увереност е по-малко, отколкото при ангажимент за изразяване на разумна увереност. Работното усилие при ангажимент за изразяване на разумна увереност предполага обширни процедури, включително обмисляне на вътрешен контрол на оповестяващото предприятие и съществени проверки, и затова е значително по-голямо от това, което се влага при ангажимент за изразяване на ограничена увереност. Заключение при този вид ангажимент обикновено се предоставя в положителна форма на изразяване и представлява становище относно оценката на предмета по предварително определени критерии. Член 19а, параграф 5 и член 29а, параграф 5 от Директива 2013/34/ЕС изискват от държавите членки да гарантират, че задължителният одитор или одиторското дружество проверяват дали е предоставена нефинансовата декларация или отделният доклад. Не се изисква независим доставчик на одитни услуги да провери информацията, въпреки че на държавите членки се разрешава да изискват такава проверка по свое усмотрение.

Отсъствието на изискване за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за разлика от изискването задължителният одитор да изпълни ангажимент за изразяване на разумна увереност, би застрашило достоверността на оповестената информация за устойчивостта, като по този начин би попречило да се удовлетворят потребностите на потребителите на тази информация. Въпреки че целта е да има подобно ниво на увереност за финансовото отчитане и отчитането във връзка с устойчивостта, отсъствието на общоприет стандарт за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта създава риск от различни тълкувания и очаквания за това какво да включва ангажиментът за изразяване на разумна увереност относно различните категории информация за устойчивостта, особено по отношение на оповестяването на прогнозна и качествена информация. Поради това е необходимо да се обмисли възприемането на прогресивен подход за подобряване на равнището на увереност, което се изисква по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта, като се започне със задължение на задължителния одитор или на одиторското дружество да изрази становище относно съответствието на оповестената информация за устойчивостта с изискванията на Съюза въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност. Това становище следва да обхваща съответствието на оповестената информация за устойчивостта със стандартите на Съюза за отчитането във връзка с устойчивостта, процеса за идентифициране от страна на предприятието на оповестената информация съгласно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта и съответствието с изискването за маркиране на информацията за устойчивостта. Одиторът следва също така да направи оценка дали оповестената информация на предприятието съответства на изискванията за отчитане съгласно член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852.

За да се гарантират общо разбиране и очаквания за това какво би включвал ангажиментът за изразяване на разумна увереност, задължителният одитор или одиторското дружество следва да бъдат задължени да изразят становище въз основа на ангажимент за изразяване на разумна увереност относно съответствието на информацията за устойчивостта с изискванията на Съюза, когато Комисията приема стандарти за увереност по отношение на изразяването на разумна увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта шест години, след като за пръв път са приложени изискванията за изразяване на увереност и за отчитане. Подходът на постепенно преминаване от ограничена към разумна увереност ще даде също така възможност за прогресивното развитие на пазара на одитни услуги относно информацията за устойчивостта и на практиките на предприятията по оповестяване на информация. Накрая, този прогресивен подход ще доведе до поетапно увеличение на разходите на предприятията за оповестяване на информация с оглед на това, че разумният ангажимент за увереност е по-скъп от ограничения. Предприятията, подлежащи на изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта, могат да решат да потърсят становище относно отчетността си във връзка с устойчивостта въз основа на ангажимент за изразяване на разумна увереност, като в такъв случай ще се счита, че са изпълнили задължението за получаване на становище въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност. Следва да се отбележи, че становището за изразяване на разумна увереност относно прогнозна информация е само увереност, че тази информация е изготвена в съответствие с приложимите стандарти.

(54) Задължителните одитори или одиторските дружества проверяват финансовите отчети и доклада за дейността. Изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта от задължителните одитори или одиторските дружества ще спомогне да се гарантират свързаност и съгласуваност между финансовата информация и информацията за устойчивостта, което е особено важно за потребителите на информация за устойчивостта. Има риск обаче от допълнителна концентрация на одитния пазар, което би застрашило независимостта на одиторите и би повишило таксите за одит или таксите, свързани с ангажиментите за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Следователно е желателно на предприятията да се предложи по-широк избор от независими доставчици на одитни услуги за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Поради това на държавите членки следва да се позволи да акредитират независими доставчици на одитни услуги в съответствие с Регламент (ЕС) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета⁴³, които да дават становище относно оповестената информация за устойчивостта, което следва да се публикува заедно с доклада за дейността. На държавите членки следва също така да се даде възможност да разрешат на задължителен одитор, различен от този (тези), който (които) извършва(т) задължителния одит на финансовите отчети, да изрази становище относно отчитането във връзка с устойчивостта. Наред с това, ако държавите членки разрешат на независими доставчици на одитни услуги да извършват изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, те същевременно следва да позволят на одитор, различен този (тези), който (които) извършва(т) задължителния одит на финансовите отчети, да изрази становище относно отчитането във връзка с устойчивостта.

⁴³ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).

Държавите членки следва да определят изисквания, които да гарантират качеството на ангажимента за изразяване на увереност, изпълняван от независими доставчици на одитни услуги, и съгласувани резултати при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Ето защо всички независими доставчици на одитни услуги следва да отговарят на изисквания, равностойни на посочените в Директива 2006/43/ЕО по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и същевременно адаптирани към характеристиките на независимите доставчици на одитни услуги, които не извършват задължителни одити. По-специално държавите членки следва да определят еквивалентни изисквания по отношение на обучението и изпитите, продължаващото обучение, системите за гарантиране на качеството, професионалната етика, независимостта, обективността, поверителността и професионалната тайна, назначаването и освобождаването от длъжност и организацията на работата на независимите доставчици на одитни услуги, както и по отношение на разследванията и санкциите и докладването за нередности. Това ще гарантира равнопоставеност на всички лица и дружества, на които държавите членки са разрешили да дават становище във връзка с изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта, включително на задължителните одитори. Ако дадено предприятие потърси становището на акредитиран независим доставчик на одитни услуги, различен от задължителния одитор, по отношение на оповестената от него информация за устойчивостта, не е необходимо той да иска такова становище и от задължителния одитор. Независимите доставчици на одитни услуги, вече акредитирани от държава членка за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва да продължат да могат да изпълняват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. По подобен начин държавите членки следва да гарантират, че независимите доставчици на одитни услуги, които към датата на влизане в сила на новите изисквания за обучение и изпити са в процес на акредитация, не подлежат на тези нови изисквания за акредитация, при условие че приключат процеса през следващите две години. Държавите членки следва да гарантират обаче, че всички независими доставчици на одитни услуги, акредитирани от държава членка за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта до две години след влизането в сила на новите изисквания за акредитация, придобиват чрез продължаващо професионално обучение необходимите познания за отчитането във връзка с устойчивостта и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

- (55) Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁴⁴ определя правилата относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните финансови отчети. Необходимо е да се гарантира прилагането на съгласувани правила от задължителния одитор за одита на финансовите отчети и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Директива 2006/43/ЕО следва да се прилага, когато становището относно отчитането във връзка с устойчивостта се дава от задължителен одитор или одиторско дружество.
- (56) Правилата за одобряването и признаването на задължителни одитори и одиторски дружества следва да дават възможност за допълнителна квалификация на задължителните одитори за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Държавите членки следва да гарантират, че задължителните одитори, желаещи да придобият квалификация за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, притежават необходимото ниво на теоретични познания по темите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както и способността да ги прилагат на практика. На задължителните одитори, които вече са одобрени или признати от държава членка, следва да бъде позволено да изпълняват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. По подобен начин държавите членки следва да гарантират, че физическите лица, които са в процес на одобрение към датата на влизане в сила на тези нови изисквания за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, не подлежат на тези изисквания, при условие че приключат процеса през следващите две години. Държавите членки следва да гарантират обаче, че задължителните одитори, одобрени до две години след влизането в сила на новите изисквания и желаещи да изпълняват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, придобиват чрез продължаващо професионално обучение необходимите познания за отчитането във връзка с устойчивостта и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Физическите лица, които решат да бъдат одобрени като задължителни одитори само за финансов одит, могат по-късно да решат да придобият квалификация за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

⁴⁴ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).

За тази цел те следва да изпълняват необходимите изисквания, определени от държавите членки, за да се гарантира, че задължителните одитори, желаещи да придобият квалификация за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, притежават необходимото ниво на теоретични познания по темите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както и способността да ги прилагат на практика. Поради това към този момент те следва да приключат необходимото осеммесечно практическо обучение за изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта или други услуги, свързани с устойчивостта.

- (57) Следва да се гарантира, че наложените на одиторите изисквания по отношение на тяхната работа по задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта са съгласувани. Поради това следва да се регламентира, че следва да има поне един ключов партньор по въпросите на устойчивостта, активно участващ в изпълнението на дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Когато извършват дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, задължителните одитори следва да бъдат задължени да отделят достатъчно време на ангажимента и да заделят достатъчно ресурси, за да могат надлежно да изпълнят своите задължения. Накрая, таксите за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта следва да бъдат счетоводно отразени в сметките на клиента и следва да се създаде одитно досие, включващо информация, свързана с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Когато един и същ задължителен одитор извършва задължителния одит на годишните финансови отчети и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, досието за изразяването на увереност може да бъде включено в одитното досие. Наложеният на задължителните одитори изисквания по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта следва обаче да се прилагат само към задължителните одитори, извършващи изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.
- (58) Член 25 от Директива 2006/43/ЕО изисква от държавите членки да въведат подходящи правила, за да не позволят таксите за задължителния одит да бъдат повлияни или определени от предоставянето на допълнителни услуги на одитирания субект или да бъдат обвързани с някаква форма на условност. Членове 21—24 от тази директива изискват също така от държавите членки да гарантират, че задължителните одитори, извършващи задължителни одити, спазват правилата за професионална етика, независимост, обективност, поверителност и професионална тайна. От съображения за съгласуваност е подходящо тези правила да бъдат разширени така, че да обхванат извършваната от задължителните одитори работа във връзка с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

- (59) За да се предвидят уеднаквени практики по изразяване на увереност и високо качество на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в целия Съюз, Комисията следва да бъде упълномощена да приема чрез делегирани актове стандарти за изразяване на увереност. На държавите членки следва да бъде дадена възможността да прилагат национални стандарти, процедури или изисквания за изразяване на увереност, доколкото Комисията не е приела стандарт за изразяване на увереност в същата област. Тези стандарти за изразяване на увереност следва да определят процедурите, които ще бъдат изпълнявани от одитора, въз основа на които той ще направи своите изводи за увереността относно отчитането във връзка с устойчивостта. За да се допринесе за хармонизираното изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в държавите членки, Комитетът на европейските органи за надзор на одита (КЕОНО) се насърчава да приеме незадължителни насоки за определяне на процедурите, които да се изпълняват при изразяване на становище относно отчитането във връзка с устойчивостта, докато Комисията приеме стандарт за изразяване на увереност в същата област.
- (60) В член 27 от Директива 2006/43/ЕО се посочват правила за задължителния одит на група предприятия. Подобни правила следва да се определят и за изразяването на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта.
- (61) Член 28 от Директива 2006/43/ЕО изисква от задължителните одитори или одиторските дружества да представят резултатите от своя задължителен одит в одитен доклад. Подобни правила следва да се определят и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Резултатите от ангажимента следва да бъдат представени в доклад за изразяване на увереност. Когато един и същ задължителен одитор извършва задължителния одит на годишните финансови отчети и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, информацията по отношение на ангажимента за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта може да бъде представена в одитното досие.

- (62) Член 29 от Директива 2006/43/ЕО изисква от държавите членки да създадат система за проверка на качеството на задължителните одитори и одиторските дружества. За да се гарантира, че също така се извършват проверки за гарантиране на качеството по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и че лицата, които извършват проверките за гарантиране на качеството, имат подходящо образование и съответен опит в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и в отчитането във връзка с устойчивостта, това изискване за създаване на система за гарантиране на качеството следва да бъде разширено така, че да се прилага и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. В рамките на преходен период до 31 декември 2025 г. лицата, които извършват проверки за гарантиране на качеството по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва да бъдат освободени от изискването да имат съответния опит в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и в отчитането във връзка с устойчивостта или в областта на други услуги, свързани с устойчивостта.
- (63) Съгласно глава VII от Директива 2006/43/ЕО държавите членки трябва да въведат режим за разследвания и санкции на задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити. Съгласно глава VIII от тази директива държавите членки трябва да организират ефективна система за публичен надзор, както и да гарантират, че регулаторните договорености относно системите за публичен надзор позволяват ефективно сътрудничество на равнището на Съюза по отношение на надзорните дейности на държавите членки. Тези изисквания следва да бъдат разширени така, че да се прилагат за задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за да се гарантира съгласуваността на разследванията, санкциите и рамките за надзор, създадени във връзка с работата на одитора при задължителния одит и при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

- (64) Членове 37 и 38 от Директива 2006/43/ЕО съдържат правила за назначаването и уволняването на задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити. Тези правила следва да бъдат разширени така, че да се прилагат за дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за да се гарантира съгласуваност между наложените на одиторите правила по отношение на тяхната работа по задължителния одит и по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.
- (65) Член 39 от Директива 2006/43/ЕО изисква от държавите членки да гарантират, че всеки субект, извършващ дейност от обществен интерес, има одиторски комитет, който определя своите задачи във връзка със задължителния одит. На този одиторски комитет следва да се възложат определени задачи по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Тези задачи следва да включват задължението да се информира административният или надзорният орган на одитирания субект за резултата от дейността по изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта и да се обясни по какъв начин одиторският комитет е допринесъл за достоверността на оповестената информация за устойчивостта и каква е била ролята на одиторския комитет в този процес. Държавите членки следва да могат да разрешат функциите, възложени на одиторския комитет и отнасящи се до отчитането във връзка с устойчивостта и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, да се изпълняват от административния или надзорния орган като цяло или от специален орган, създаден от административния или надзорния орган.
- (66) Член 45 от Директива 2006/43/ЕО съдържа изисквания за регистриране и надзор на одиторите и одиторските дружества от трети държави. За да се гарантира наличието на съгласувана рамка за работата на одиторите при задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, е необходимо тези изисквания да бъдат разширени така, че да се прилагат за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

(67) Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁵ се прилага за задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити на предприятия от обществен интерес. За да се гарантира независимостта на задължителния одитор при извършването на задължителен одит, посоченият регламент ограничава размера на таксите за други услуги, които одиторът може да получи. Важно е да се поясни, че изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта не следва да се взема предвид при изчисляването на това ограничение. Освен това с член 5 от регламента се забранява предоставянето на определени услуги извън одита в определени периоди от време, когато задължителният одитор извършва финансов одит. Услуги, свързани с подготовката на отчитането във връзка с устойчивостта, включително всякакви консултантски услуги, следва също да се считат за забранени услуги в периода, определен в посочения регламент. Тези забрани следва да се прилагат във всички случаи, когато задължителният одитор извършва задължителен одит на финансовите отчети. С цел да се гарантира независимостта на задължителния одитор, някои услуги извън одита следва също да бъдат забранени, когато той извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. В член 7 от Регламент (ЕС) № 537/2014 се поставя изискване задължителните одитори да докладват за нередности на одитираното предприятие и при определени обстоятелства — на органите, определени от държавите членки като отговорни за разследването на тези нередности. Тези задължения също следва да се разширят по целесъобразност, така че да обхванат задължителните одитори и одиторските дружества по отношение на дейността им за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятията от обществен интерес.

⁴⁵ Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77).

(70) С член 24 от Директива 2004/109/ЕО се възлага на националните надзорни органи задачата да следят за спазването на изискванията за корпоративното отчитане от предприятията, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари. С член 4 от тази директива се определя съдържанието на годишните финансови отчети, но в него няма изрично позоваване на членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС, съгласно които се изисква изготвянето на (консолидирана) нефинансова декларация. Това означава, че националните компетентни органи на някои държави членки нямат правен мандат да упражняват надзор над тези нефинансови декларации, особено когато тези декларации са публикувани в отделен доклад, извън годишния финансов отчет, което понастоящем държавите членки позволяват. Поради това е необходимо в член 4, параграф 5 от Директива 2004/109/ЕО да се вмъкне позоваване на отчитането във връзка с устойчивостта. Необходимо е също така да се постави изискване отговорните в рамките на емитента лица да потвърдят в годишния финансов отчет, че доколкото им е известно, докладът за дейността е изготвен в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. Също така с оглед на това, че тези изисквания за отчитане са нови, Европейският орган за ценни книжа и пазари следва да издаде насоки за националните компетентни органи с цел да се насърчи сближаването в областта на надзора при отчитането във връзка с устойчивостта от емитенти съгласно Директива 2004/109/ЕО. Тези насоки следва да се прилагат само по отношение на надзора на предприятия, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари.

- (71) Държавите членки се приканват да оценят въздействието върху МСП на своя акт за транспониране, за да се уверят, че МСП не са непропорционално засегнати, като обърнат специално внимание на микропредприятията и на административната тежест, както и да публикуват резултатите от тези оценки. Държавите членки следва да обмислят въвеждането на мерки в подкрепа на МСП при прилагането на доброволните опростени стандарти за отчитане.
- (72) Следователно Директива 2013/34/ЕС, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Регламент (ЕС) № 537/2014 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/34/ЕО

Директива 2013/34/ЕС се изменя, както следва:

(1) В член 1 се добавят следните параграфи 3 и 3а:

„3. Мерките за координиране, предвидени в членове 19а, 29г, 29а, 30 и 33, член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа), член 34, параграфи 2 и 3 и член 51 от настоящата директива, се прилагат също така за законите, подзаконовите нормативни актове и административните разпоредби на държавите членки по отношение на следните предприятия, независимо от тяхната правна форма, при условие че те са големи предприятия или малки и средни предприятия и са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а) от настоящата директива:

- а) застрахователни предприятия по смисъла на член 2, параграф 1 от Директива 91/674/ЕИО на Съвета⁴⁶;
- б) кредитни институции по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁷.

Държавите членки могат да изберат да не прилагат мерките за координиране, посочени в първа алинея, по отношение на предприятията, изброени в член 2, параграф 5, точки 2—23 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁴⁸.

⁴⁶ Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7).

⁴⁷ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁴⁸ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

3а. Мерките за координиране, предвидени в членове 19а, 29г и 29а, не се прилагат за финансовите продукти, посочени в член 2, точка 12, букви б) и е) от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета, при условие че финансовият продукт не се управлява самостоятелно.“

(2) Член 2 се изменя, както следва:

а) точка 5 се заменя със следното:

„(5) „нетен оборот“ означава сумите, които са получени от продажбата на продукти и предоставянето на услуги, след като се приспаднат търговските отстъпки, данък добавена стойност и други данъци, пряко свързани с оборота; за кредитните институции, посочени в член 1, параграф 3, буква б) от настоящата директива, „нетният оборот“ се определя в съответствие с член 43, параграф 2, буква в) от Директива 1986/635 на Съвета; за застрахователните предприятия, посочени в член 1, параграф 3, буква а) от настоящата директива, „нетният оборот“ се определя в съответствие с член 35 от Директива 1991/674 на Съвета“;

б) добавят се следните точки 17—20:

„17) „въпроси на устойчивостта“ означава екологичните права, социалните права и правата на човека, както и управленските фактори, включително факторите на устойчивост по смисъла на член 2, точка 24 от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁹;

(18) „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава оповестяване на информация, свързана с въпроси на устойчивостта, в съответствие с членове 19а, 29а и 29г от настоящата директива;

⁴⁹ Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).

- (19) „ключови нематериални ресурси“ означава ресурси без физическа същност, от които основно зависи бизнес моделът на предприятието и които са източник на създаване на стойността на предприятието;
- (20) „независим доставчик на одитни услуги“ означава орган за оценяване на съответствието, акредитиран в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета^{50*5} за конкретната дейност по оценяване на съответствието, посочена в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от настоящата директива.“;

2а) В член 19 се вмъква следният параграф:

„Големите предприятия, посочени в член 3, параграф 4, и малките и средните предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3, които са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а), оповестяват информация за ключовите нематериални ресурси, от които основно зависи бизнес моделът на предприятието, и обясняват тази зависимост, както и по какъв начин те са източник на създаване на стойност за предприятието“.

(3) Член 19а се заменя със следното:

⁵⁰ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).

Отчитане във връзка с устойчивостта

1. Големите предприятия, посочени в член 3, параграф 4, и малките и средните предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3, които са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а), и не са микропредприятия по смисъла на член 3, параграф 1, включват в своя доклад за дейността информация, необходима за разбиране на въздействията на предприятието върху въпросите на устойчивостта, както и необходимата информация за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите и състоянието на предприятието.

Тази информация е ясно разпознаваема в доклада за дейността, като се обособява в специален раздел от него.

2. Информацията, посочена в параграф 1, включва:
 - а) кратко описание на бизнес модела и стратегията на предприятието, включително:
 - i) издръжливостта на бизнес модела и на стратегията на предприятието на рисковете, свързани с въпросите на устойчивостта;
 - ii) възможностите за предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта;
 - iii) плановете на предприятието, за да гарантира, че неговият бизнес модел и стратегията му са съвместими с прехода към устойчива икономика и с ограничаването на глобалното затопляне до 1,5°C в съответствие с Парижкото споразумение;
 - iv) по какъв начин бизнес моделът и стратегията на предприятието са съобразени с интересите на заинтересованите страни и с въздействията на предприятието върху въпросите на устойчивостта;

- в) по какъв начин е приложена стратегията на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта;
- б) описание на целите, свързани с въпросите на устойчивостта, определени от предприятието, и на неговия напредък към постигането им;
- в) описание на ролята на административните, управителните и надзорните органи във връзка с въпросите на устойчивостта;
- г) описание на политиките на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта;
- д) описание на:
 - i) процеса на извършената от предприятието надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта;
 - ii) основните действителни или потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с веригата за създаване на стойност на предприятието, включително неговите собствени дейности, неговите продукти и услуги, неговите бизнес отношения и верига на доставки;
 - iii) действия, осъществени от предприятието, и резултата от тях с цел предотвратяване, смекчаване или коригиране на действителни или потенциални неблагоприятни въздействия;
- е) описание на основните рискове за предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта, включително основните зависимости на предприятието от такива въпроси и как предприятието управлява тези рискове;
- ж) показатели, имащи отношение към оповестяването на информацията по букви а)–е).

Предприятията докладват за проведения процес по идентифициране на информацията, която са включили в доклада за дейността, в съответствие с параграф 1, като при този процес те вземат предвид краткосрочния, средносрочния и дългосрочния хоризонт.

3. Когато е приложимо, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа информация относно веригата за създаване на стойност на предприятието, включително собствените дейности, продукти и услуги на предприятието, неговите бизнес отношения и верига на доставки.

Когато е приложимо, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа също така позовавания и допълнителни пояснения на друга информация, включена в доклада за дейността, в съответствие с член 19 и оповестените в годишния финансов отчет суми.

В изключителни случаи държавите членки могат да разрешат да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, когато според надлежно обоснованото становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на компетенциите, които са им възложени съгласно националното право, и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на предприятието, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност.

4. Предприятията оповестяват посочената в параграфи 1—3 информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 29б.
5. Чрез дерогация от член 19а, параграфи 2—4 и без да се засягат параграфи 7 и 7а, малките и средните предприятия, посочени в параграф 1, малките и несложни институции по смисъла на член 4, параграф 1, точка 145 от Регламент (ЕС) № 575/2013, каптивните застрахователни предприятия по смисъла на член 13, точка 2 от Директива 2009/138/ЕО и каптивните презастрахователни предприятия по смисъла на член 13, точка 5 от Директива 2009/138/ЕО могат да ограничат отчитането си във връзка с устойчивостта до следната информация:

- а) кратко описание на бизнес модела и стратегията на предприятието;
- б) описание на политиките на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта;
- в) основните действителни или потенциални неблагоприятни въздействия на предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта, и всички действия, предприети с цел предотвратяване, смекчаване или коригиране на тези действителни или потенциални неблагоприятни въздействия;
- г) основните рискове за предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта, и как предприятието управлява тези рискове;
- д) основните показатели, необходими с оглед на оповестяването на информацията по букви а)–г).

Малките и средните предприятия, малките и несложни институции и каптивните застрахователни и презастрахователни предприятия, които се възползват от тази дерогация, оповестяват информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия, посочени в член 29в.

- 6. Счита се, че предприятията, които спазват изискванията, установени в параграфи 1—4, и предприятията, които се възползват от дерогацията по параграф 5, са изпълнили изискването, посочено в член 19, параграф 1, трета алинея.

7. Предприятие (наричано по-нататък „освободено дъщерно предприятие“), което е дъщерно предприятие, се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4, ако това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността на предприятие майка, съставен в съответствие с членове 29 и 29а. Предприятие, което е дъщерно на предприятие майка, установено в трета държава, също се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4, когато това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността на предприятието майка и когато консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта е изготвено по начин, еквивалентен на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б от настоящата директива, като тази еквивалентност е определена съгласно съответните мерки, приети по силата на член 23, параграф 4, първа алинея, подточка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁵¹.

Освобождаването по първа алинея е обвързано със следните условия:

- i) докладът за дейността на освободеното дъщерно предприятие съдържа цялата посочена по-долу информация:
 - a) наименованието и седалището на предприятието майка, което оповестява информация на равнище група в съответствие с членове 29 и 29а от настоящата директива, или по начин, еквивалентен на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б от настоящата директива, като тази еквивалентност е определена в съответствие с мерките, приети по силата на член 23, параграф 4, първа алинея, подточка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО;

⁵¹ Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (*ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38*). “;

- б) интернет връзките към консолидирания доклад за дейността на предприятието майка, посочен в първа алинея, и към становището, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от настоящата директива, или становището, посочено в подточка ii) от настоящата алинея;
 - в) факта, че предприятието е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4 от настоящия член.
- ii) Когато предприятието майка, посочено в първа алинея, е установено в трета държава, неговият консолидиран доклад за дейността и становището, изразено въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност и дадено от едно или повече лица или дружества, оправомощени да дават становище във връзка с изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта съгласно националното право, регулиращо изготвилото консолидирания доклад за дейността предприятие, се публикуват в съответствие с член 30 по начина, предвиден в правото на държавата членка, която регулира освободеното дъщерно предприятие.

Държавата членка, която регулира освободеното дъщерно предприятие, може да изиска консолидираният доклад за дейността на предприятието майка да бъде публикуван на език, който тя приема, и необходимият превод на този език да бъде заверен.

Предприятията, които са освободени от задължението да изготвят доклад за дейността съгласно член 37 от настоящата директива, не са длъжни да предоставят информацията, посочена във втора алинея, точка i), букви а), б) и в), при условие че публикуват консолидирания доклад за дейността, посочен в първа алинея от настоящия параграф в съответствие с член 37 от настоящата директива.

За целите на първа алинея и когато се прилага член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, кредитните институции, посочени в член 1, параграф 3, буква б) от настоящата директива, които са дълготрайно свързани с централен орган, извършващ надзор над тях при условията, определени в същия член, се третираат като дъщерни предприятия на централния орган.

За целите на първа алинея застрахователните предприятия, посочени в член 1, параграф 3, буква а) от настоящата директива, които въз основа на връзка, посочена в член 212, параграф 1, буква в), подточка ii) от Директива 2009/138/ЕО, са част от група, подлежаща на групов надзор в съответствие с член 213, параграф 2, букви а), б) и в) от тази директива, се третираат като дъщерни предприятия на предприятието майка на тази група.

- 7.а Освобождаването по параграф 7 се прилага и за субектите от обществен интерес, които подлежат на изискванията на настоящия член.“;

[преместено в глава ба като членове 29б, 29в и в глава бб като член 29г]

- (5) Член 20, параграф 1 се изменя, както следва:

- а) буква ж) се заменя със следното:

„ж) описание на политиката на многообразието, прилагана спрямо административните, управителните и надзорните органи на предприятието, по отношение на пола и други аспекти, като възраст или образование и професионален опит, целите на политиката на многообразието, как е била приложена и резултатите през отчетния период. Ако не се прилага такава политика, декларацията съдържа обяснение относно причините за това.“;

б) добавя се следната алинея:

„Предприятията, които са предмет на член 19а, може да изпълнят задължението, посочено в първа алинея, буква ж) от настоящия член, като включат изискваната информация по тази буква като част от отчитането си във връзка с устойчивостта и включат позоваване в декларацията си за корпоративно управление.“;

(6) Член 23 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) консолидираните финансови отчети, посочени в буква а), и консолидираният доклад за дейността на по-голямото обединение от предприятия се съставят от предприятието майка на това обединение в съответствие с правото на държавата членка, което регулира предприятието майка, в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, посочени в член 29а, или в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002;“;

б) в параграф 8, буква б) подточка i) се заменя със следното:

„i) в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, определени в член 29а;“;

в) в параграф 8, буква б) подточка iii) се заменя със следното:

iii) аналогично на консолидираните финансови отчети и консолидираните доклади за дейността, съставени в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, посочени в член 29а, или“;

(7) Член 29а се заменя със следното:

Консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта

1. Предприятията майки на голяма група, посочени в член 3, параграф 7, включват в своя консолидиран доклад за дейността информацията, необходима за разбиране на въздействията на групата върху въпросите на устойчивостта, както и информацията, необходима за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите и състоянието на групата.

Тази информация е ясно разпознаваема в консолидирания доклад за дейността, като се обособява в специален раздел от него.

2. Информацията, посочена в параграф 1, включва:
 - a) кратко описание на бизнес модела и стратегията на групата, включително:
 - i) устойчивостта на бизнес модела и на стратегията на групата към рисковете, свързани с въпросите на устойчивостта;
 - ii) възможностите за групата, произтичащи от въпросите на устойчивостта;
 - iii) плановете на групата, за да гарантира, че нейният бизнес модел и стратегията ѝ са съвместими с прехода към устойчива икономика и с ограничаването на глобалното затопляне до 1,5°C в съответствие с Парижкото споразумение;
 - iv) по какъв начин бизнес моделът и стратегията на групата са съобразени с интересите на заинтересованите страни на групата и с въздействията на групата върху въпросите на устойчивостта;
 - v) по какъв начин е приложена стратегията на групата във връзка с въпросите на устойчивостта;

- б) описание на целите, свързани с въпросите на устойчивостта, определени от групата, и на нейния напредък към постигането им;
- в) описание на ролята на административните, управителните и надзорните органи във връзка с въпросите на устойчивостта;
- г) описание на ролята на политиките на групата във връзка с въпросите на устойчивостта;
- д) описание на:
 - i) процеса на извършената от групата надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта;
 - ii) основните действителни или потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с веригата на създаване на стойност на групата, включително нейните собствени дейности, продукти и услуги, нейните бизнес отношения и верига на доставки;
 - iii) действия, осъществени от групата, и резултата от тях с цел предотвратяване, смекчаване или коригиране на действителни или потенциални неблагоприятни въздействия;
- е) описание на основните рискове за групата, свързани с въпросите на устойчивостта, включително основните зависимости на групата от такива фактори и как групата управлява тези рискове;
- ж) показатели, имащи отношение към оповестяването на информацията по букви а)–е).

Предприятията майки докладват за проведения процес по идентифициране на информацията, която са включили в консолидирания доклад за дейността, в съответствие с параграф 1, като при този процес те вземат предвид краткосрочния, средносрочния и дългосрочния хоризонт.

3. Когато е приложимо, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа информация относно веригата за създаване на стойност на групата, включително относно собствените дейности, продукти и услуги на групата, нейните бизнес отношения и верига на доставки.

Когато е приложимо, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа също позовавания и допълнителни пояснения на друга информация, включена в консолидирания доклад за дейността, в съответствие с член 29 от настоящата директива и посочените в консолидирания финансов отчет суми.

В изключителни случаи държавите членки могат да разрешат да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, когато според надлежно обоснованото становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на възложените им съгласно националното право компетенции и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на групата, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране за развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност.

4. Предприятията майки оповестяват посочената в параграфи 1—3 информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 29б.
6. Счита се, че предприятие майка, което отговаря на установените в параграфи 1—4 изисквания, е изпълнило изискванията, установени в член 19, параграф 1, трета алинея и член 19а.

7. Предприятие майка (наричано по-нататък „освободеното предприятие майка“), което също така е дъщерно предприятие, се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4, ако същото освободено предприятие майка и неговите дъщерни предприятия са включени в изготвен в съответствие с член 29 и с настоящия член консолидиран доклад за дейността на друго предприятие. Предприятие майка, което е дъщерно на предприятие майка, установено в трета държава, също се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4, когато това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността на предприятието майка и когато консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта е изготвено по начин, еквивалентен на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б, като тази еквивалентност е определена съгласно съответните мерки, приети по силата на член 23, параграф 4, първа алинея, подточка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО.

Освобождаването по първа алинея е обвързано със следните условия:

- i) Докладът за дейността на освободеното предприятие майка съдържа цялата посочена по-долу информация:
 - а) наименованието и седалището на предприятието майка, което оповестява информация на равнище група в съответствие с член 29 и настоящия член, или по начин, еквивалентен на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б от настоящата директива, като тази еквивалентност е определена в съответствие с мерките, приети по силата на член 23, параграф 4, първа алинея, подточка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО;
 - б) интернет връзките към консолидирания доклад за дейността на предприятието майка, посочен в първа алинея, и към становището, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква aa) от настоящата директива, или становището, посочено в подточка ii) от настоящата алинея;

- в) факта, че предприятието майка е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4 от настоящия член.
- ii) Когато предприятието майка, посочено в първа алинея, е установено в трета държава, неговият консолидиран доклад за дейността и становището, изразено въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност и дадено от едно или повече лица или дружества, оправомощени да дават становище във връзка с изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта съгласно националното право, регулиращо изготвилото консолидирания доклад за дейността предприятие, се публикува в съответствие с член 30 по начина, предвиден в правото на държавата членка, която регулира освободеното предприятие майка.

Държавата членка, която регулира освободеното предприятие майка, може да изиска консолидирания доклад за дейността на предприятието майка да бъде публикуван на език, който тя приема, и необходимият превод на този език да бъде заверен.

Предприятията майки, които са освободени от задължението да изготвят доклад за дейността съгласно член 37 от настоящата директива, не са длъжни да предоставят информацията, посочена във втора алинея, точка i), букви а), б) и в), при условие че публикуват консолидирания доклад за дейността, посочен в първа алинея от настоящия параграф в съответствие с член 37 от настоящата директива.

За целите на първа алинея и когато се прилага член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, кредитните институции, посочени в член 1, параграф 3, буква б) от настоящата директива, които са дълготрайно свързани с централен орган, извършващ надзор над тях при условията, определени в същия член, се третират като дъщерни предприятия на централния орган.

За целите на първа алинея застрахователните предприятия, посочени в член 1, параграф 3, буква а) от настоящата директива, които въз основа на връзка, посочена в член 212, параграф 1, буква в), подточка ii) от Директива 2009/138/ЕО, са част от група, подлежаща на групов надзор в съответствие с член 213, параграф 2, букви а), б) и в) от тази директива, се третират като дъщерни предприятия на предприятието майка на тази група.

7.а Освобождаването по параграф 7 се прилага и за субектите от обществен интерес, които подлежат на изискванията на настоящия член.“;

(7)б Добавят се членове 29б и 29в:

„Член 29б

Стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 49 за осигуряване на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се посочва информацията, която предприятията следва да оповестяват в съответствие с членове 19а и 29а, а когато е целесъобразно, в тях се посочва структурата на отчитане на тази информация. По-специално:

- а) до 31 октомври 2022 г. Комисията приема делегирани актове, в които се посочва информацията, която предприятията трябва да отчитат в съответствие с член 19а, параграфи 1 и 2 и член 29а, параграфи 1 и 2 при целесъобразност, и се посочва най-малко информацията, която отговаря на потребностите на участниците на финансовите пазари, при спазване на задълженията за оповестяване съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088.
- б) до 31 октомври 2023 Комисията приема делегирани актове, в които се посочва:
 - i) допълнителната информация, която предприятията отчитат по отношение на въпросите на устойчивостта и отчетните области, изброени в член 19а, параграф 2, според необходимостта;
 - ii) информацията, която предприятията отчитат и която е специфична за сектора, в който те извършват дейност.

Най-малко три години след датата на прилагане Комисията прави преглед на всеки делегиран акт по настоящия член, вземайки предвид техническия съвет на Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО), и по целесъобразност изменя този делегиран акт, за да вземе предвид съответните промени, включително промените по отношение на международните стандарти.

Най-малко веднъж годишно Комисията се консултира с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в член 24 от Регламент (ЕС) 2020/852, и със счетоводния регулаторен комитет, посочен в член 6 от Регламент (ЕС) № 1606/2002, относно работната програма на ЕКГФО във връзка с разработването на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта.

2. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в параграф 1, изискват отчитаната информация да бъде разбираема, значима, проверима, съпоставима и представена по коректен начин.

В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, в зависимост от предмета на конкретния стандарт:

- а) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно следните екологични фактори:
 - i) смекчаването на изменението на климата;
 - ii) адаптирането към изменението на климата;
 - iii) водните и морските ресурси;
 - iv) използването на ресурсите и кръговата икономика;
 - v) замърсяването;
 - vi) биологичното разнообразие и екосистемите;
- б) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно следните социални и свързани с правата на човека фактори:
 - i) равни възможности за всички, включително равенство между половете и равно заплащане за равен труд или за труд с равна стойност, обучение и развитие на уменията, заетост и приобщаване на хората с увреждания;
 - ii) условия на труд, включително сигурна и адаптивна заетост, заплати, социален диалог, корективно трудово договаряне и участие на работниците, равновесие между професионалния и личния живот и здравословна, безопасна и добре адаптирана работна среда;

- iii) зачитане на правата на човека, основните свободи, демократичните принципи и стандарти, залегнали в Международната харта за правата на човека и други основни конвенции на ООН за правата на човека, в Декларацията на Международната организация на труда за основните принципи и права в областта на труда и в основните конвенции на Международната организация на труда и в Хартата на основните права на Европейския съюз;
- в) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно следните управленски фактори:
 - i) ролята на административните, управителните и надзорните органи на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта, както и техния експертен опит и умения за изпълнение на тази роля или достъпа до такъв експертен опит и умения;
 - i)a основните характеристики на системите за вътрешен контрол и управление на риска на предприятието във връзка с процеса на отчитане във връзка с устойчивостта;
 - ii) бизнес етика и корпоративна култура, включително борба с корупцията и подкупите;
 - iii) политически ангажименти на предприятието, включително неговите дейности по лобиране;
 - iv) управлението и качеството на отношенията с клиентите, доставчиците и общностите, засегнати от дейностите на предприятието, включително практиките на плащане;

[преместено в i)a]

- 2a. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се посочва прогнозната и ретроспективната информация, както и качествената и количествената информация, по целесъобразност, която предприятията трябва да отчитат.

26. Стандартите са съобразени и с трудностите, които предприятията може да срещнат при събирането на информация от участници в цялата си верига за създаване на стойност, особено от тези, които не са задължени да публикуват информация за устойчивостта съгласно членове 19а или 29а от Директива 2013/34/ЕС, и от доставчици в нововъзникващи пазари и икономики. В тях се посочва информацията относно веригите за създаване на стойност, която трябва да бъде оповестявана и която е пропорционална и съответстваща на мащаба и сложността на дейностите, както и на капацитета и характеристиките на предприятията по веригите за създаване на стойност, и по-специално на тези, които не подлежат на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта в членове 19а и 29а от настоящата директива. Освен това през първите три години от прилагането на настоящата директива, в случай че не е налична цялата необходима информация за бизнес отношенията и веригата на доставки, предприятието включва информацията, с която разполага, както и декларация, че бизнес партньорите и предприятията по неговата верига за създаване на стойност не са предоставили необходимата информация.
3. При приемането на делегирани актове съгласно параграф 1 Комисията взема във възможно най-голяма степен предвид следното:
- а) работата по международните инициативи за определяне на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта и съществуващите стандарти и рамки за отчитане на природния капитал и на парниковите газове, за отговорно бизнес поведение, за корпоративна социална отговорност и за устойчиво развитие;
 - б) информацията, от която участниците на финансовите пазари се нуждаят, за да изпълнят задълженията си за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088 и в делегираните актове, приети съгласно този регламент;
 - в) делегираните актове, приети съгласно Регламент (ЕС) 2020/852⁵²;

⁵² Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за установяване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13).

- г) изискванията за оповестяване, приложими за администраторите на бенчмаркове в декларацията за бенчмарка и в методиката за определяне на бенчмарка, както и минималните стандарти за съставянето на бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и на бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, в съответствие с делегирани регламенти (ЕС) 2020/1816⁵³, (ЕС) 2020/1817⁵⁴ и (ЕС) 2020/1818⁵⁵ на Комисията;
- д) оповестяването на информацията, посочена в актовете за изпълнение, приети съгласно член 434а от Регламент (ЕС) № 575/2013⁵⁶;
- е) Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията⁵⁷;
- ж) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁵⁸;

⁵³ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1816 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на обяснението в декларацията за бенчмарка на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени във всеки изготвен и публикуван бенчмарк (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 1).

⁵⁴ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1817 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималната информация, която трябва да се съдържа в обяснението на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени в методиката на бенчмарка (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 12).

⁵⁵ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1818 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималните стандарти за бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 17).

⁵⁶ Регламент за изпълнение на Комисията за определяне на технически стандарти за изпълнение по отношение на публичното разкриване от институциите на информацията, посочена в дялове II и III от част осма от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета (C(2021)1595).

⁵⁷ Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията от 9 април 2013 г. относно използването на общи методи за измерване и оповестяване на показатели за екологосъобразността на продукти и организации на база жизнения цикъл (ОВ L 124, 4.5.2013 г., стр. 1).

⁵⁸ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

- з) Регламент (ЕО) №1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁵⁹.

Член 29в

Стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта за МСП

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 49 за осигуряване на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, които са пропорционални и съответстват на мащаба и сложността на дейностите, както и на капацитета и характеристиките на малките и средните предприятия. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се определя информацията, която се оповестява в съответствие с член 19а, параграф 5, за малките и средните предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а).

В стандартите за отчитане за малките и средните предприятия се вземат предвид критериите, посочени в член 29б, параграфи 2, 2а, 2б и 3. Доколкото е възможно, в тях се посочва също структурата, в която се оповестява информацията.

Най-малко три години след датата на прилагане Комисията прави преглед на всеки делегиран акт, приет съгласно настоящия член, вземайки предвид техническия съвет на Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО), и по целесъобразност изменя този делегиран акт, за да вземе предвид съответните промени, включително промените по отношение на международните стандарти.

Комисията приема тези делегирани актове най-късно до 31 октомври 2023 г.“

(7)в Вмъква се нова глава:

⁵⁹ Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията (ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 1).

„Глава 6б — Електронен формат“

(7)г Добавя се нов член:

Член 29г

Единен електронен формат за отчитане

1. Предприятията, които са предмет на член 19а, изготвят своя доклад за дейността в електронния формат за отчитане, посочен в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията⁶⁰, и маркират информацията за устойчивостта, включително информацията, която се изисква да бъде оповестявана по член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с формата, посочен в този делегиран регламент.
2. Предприятията майки, които са предмет на член 29а, изготвят своя консолидиран доклад за дейността в единния електронен формат за отчитане, посочен в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията, и маркират информацията за устойчивостта, включително информацията, която се изисква да бъде оповестявана по член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с формата, посочен в този делегиран регламент.

(8) Член 30 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

⁶⁰ Делегиран регламент (ЕС) 2018/815 на Комисията от 17 декември 2018 г. за допълнение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определянето на единния електронен формат за отчитане (ОВ L 143, 29.5.2019 г., стр. 1).;“

„1. Държавите членки гарантират, че в рамките на разумен срок, който не надвишава 12 месеца след датата на баланса, предприятията публикуват надлежно одобрените годишни финансови отчети и доклада за дейността във формата, предвиден в член 29г от настоящата директива, когато е целесъобразно, заедно със становищата и декларацията, представени от задължителния одитор или одиторското дружество по член 34 от настоящата директива, според законодателството на всяка държава членка в съответствие с дял 1, глава III от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета.

Когато независим доставчик на одитни услуги дава становището, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа), това становище се публикува заедно с документите, посочени в първа алинея.

Държавите членки обаче могат да освобождават предприятия от задължението да публикуват доклада за дейността, когато при поискване лесно може да се получи копие на доклада или на части от него на цена, която не надхвърля административните разходи за изготвянето му.

Предвиденото в третата алинея освобождаване не се прилага по отношение на предприятията, които са предмет на членове 19а и 29а. “;

(9) В член 33 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие, като действат в рамките на компетенциите, които са им предоставени съгласно националното право, имат колективна отговорност да гарантират, че следните документи са съставени и публикувани в съответствие с изискванията на настоящата директива и когато е целесъобразно — с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002, с Делегиран регламент 2019/815, със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 29б или член 29в, когато е приложимо, от настоящата директива, и с изискванията на член 29г от настоящата директива:

- а) годишните финансови отчети, докладът за дейността и декларацията за корпоративно управление, когато се предоставя отделно;
- б) консолидираните финансови отчети, консолидираните доклади за дейността и консолидираната декларация за корпоративно управление, когато се предоставя отделно.“;

(9)а Глава 8 се изменя, както следва:

Одитиране и изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

(10) Член 34 се изменя, както следва:

а) параграф 1, втора алинея се изменя, както следва:

і) буква а), подточка ii) се заменя със следното:

„дали докладът за дейността е бил изготвен в съответствие с приложимите законови изисквания, с изключение на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, установени в член 19а;“;

ii) вмъква се следната буква aa):

aa) когато е приложимо, изразяват становище въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта с изискванията на настоящата директива, включително относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта със стандартите за отчитане, приети съгласно член 29б или член 29в, относно извършвания от предприятието процес по идентифициране на отчитаната информация в съответствие с тези стандарти за отчитане, относно съответствието с изискването за маркиране на информацията за устойчивостта в съответствие с член 29г, както и относно съответствието с изискванията за отчитане съгласно член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852. “;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите членки могат да разрешат на задължителен одитор или одиторско дружество, различни от тези, които извършват задължителния одит на финансовите отчети, да изразят становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква аа).

3.а Държавите членки могат да разрешат на независим доставчик на одитни услуги да изрази становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква аа), при условие че този независим доставчик на одитни услуги отговаря на изисквания, които са еквивалентни на тези, установени в Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁶¹ по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както е определено в член 2, точка 22 от тази директива, и по-специално на изискванията относно:

- i) обучението и изпитите, за да се гарантира, че независимите доставчици на одитни услуги ще придобият необходимите експертни познания за отчитането във връзка с устойчивостта и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;
- ii) продължаващото обучение;
- iii) системите за гарантиране на качеството;
- iv) професионалната етика, независимостта, обективността, поверителността и професионалната тайна;
- v) назначаването и освобождаването от длъжност;
- vi) разследванията и санкциите;

⁶¹ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (*ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87*).

- vii) организацията на работата на независимия доставчик на одитни услуги, по-специално по отношение на наличието на достатъчно ресурси и персонал и поддържането на сметките и досиетата на клиентите; и
- viii) докладването за нередности.

Когато независим доставчик на одитни услуги дава становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква aa), държавите членки гарантират, че това становище се изготвя в съответствие с членове 26а, 27а и 28а от Директива 2006/43/ЕО и че когато е приложимо, одитният комитет или специален комитет проверява и наблюдава независимостта на независимия доставчик на одитни услуги в съответствие с член 39, параграф 6, буква д) от Директива 2006/43/ЕО.

Държавите членки гарантират, че независимите доставчици на одитни услуги, акредитирани преди 1 януари 2024 г. за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008, не подлежат на изискванията за обучение и изпити, посочени в първа алинея, подточка i).

Държавите членки гарантират, че независимите доставчици на одитни услуги, които към 1 януари 2024 г. са в процес на акредитация в съответствие с приложимите национални изисквания, не подлежат на изискванията за обучение и изпити, посочени в първа алинея, подточка i) по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, при условие този процес приключи до 1 януари 2026 г.

Държавите членки гарантират, че независимите доставчици на одитни услуги, посочени в трета и четвърта алинея, придобиват необходимите познания за отчитането във връзка с устойчивостта и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта чрез изискването за продължаващо обучение, посочено в първа алинея, подточка ii).“

Ако държава членка се възползва от възможността да разреши на независим доставчик на одитни услуги да изрази становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква aa), тя разрешава същото и на задължителен одитор, различен от този (тези), който (които) извършва(т) задължителния одит на финансовите отчети.

ба) вмъква се следният параграф:

„3aa. Когато Комисията приеме стандарти за изразяване на разумна увереност в съответствие с член 26а, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/43/ЕО, след извършване на оценка с цел да се определи дали изразяването на разумна увереност е осъществимо за одиторите и предприятията, становището, посочено в член 34, параграф 1, втора алинея, буква aa), се основава на ангажимент за изразяване на разумна увереност.“;

(11) Член 49 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, член 46, параграф 2, членове 29б и 29в, се предоставя на Комисията за неопределен срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, член 46, параграф 2, членове 29б и 29в, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

б) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. При приемането на делегирани актове съгласно членове 29б и 29в Комисията взема предвид техническия съвет на ЕКГФО, при условие че този съвет:

- а) е разработен в рамките на надлежен процес, при публичен надзор и прозрачност и с експертизата на съответните заинтересовани страни,
- б) е придружен от анализи на разходите и ползите, които включват анализи на въздействията на техническия съвет по въпросите на устойчивостта, и
- в) е придружен от пояснение на начина, по който се вземат предвид инициативите и законодателството, изброени в член 29б, параграф 3.

Придружителните документи към техническия съвет на ЕКГФО се представят заедно със самия технически съвет.

Комисията се консултира с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в член 24 от Регламент (ЕС) 2020/852, и със счетоводния регулаторен комитет, посочен в член 6 от Регламент (ЕС) № 1606/2002, относно проектите за делегирани актове преди тяхното приемане, както е посочено в членове 29б и 29в.

Комисията иска становището на Европейския орган за ценни книжа и пазари, Европейския банков орган и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване относно техническия съвет, предоставен от ЕКГФО, по-специално по отношение на неговото съответствие с Регламент (ЕС) 2019/2088 и с делегираните актове. Европейският орган за ценни книжа и пазари, Европейският банков орган и Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване предоставят становището си в срок до два месеца от датата на получаване на искането на Комисията.

Комисията се консултира също с Европейската агенция за околна среда, с Агенцията на Европейския съюз за основните права, с Европейската централна банка, с Комитета на европейските органи за надзор на одита и с Платформата за финансиране за устойчиво развитие, създадена съгласно член 20 от Регламент (ЕС) 2020/852, относно техническия съвет, предоставен от ЕКГФО, преди приемането на делегираните актове, посочени в членове 29б и 29в. Когато някой от тези органи реши да предостави становище, той извършва това в срок до два месеца от датата на провеждане на консултацията с Комисията.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Делегиран акт, приет съгласно член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, член 46, параграф 2, член 29б и член 29в, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца от нотифицирането на този акт в Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок както Европейският парламент, така и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

Член 2

Изменения на Директива 2004/109/ЕО

Директива 2004/109/ЕО се изменя, както следва:

(1) В член 2, параграф 1 се добавя следната буква с):

„с) „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава отчитане във връзка с устойчивостта по смисъла на член 2, точка 18 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁶²;

(2) Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) декларации, изготвени от отговорните лица на издателя, чиито имена и функции са ясно указани, удостоверяващи, че доколкото им е известно, финансовите отчети, изготвени съгласно приложимия набор от счетоводни стандарти, дават вярна и точна представа за активите, пасивите, финансовото състояние, печалбата или загубата на издателя и на предприятията, включени в консолидацията като цяло, и че докладът за дейността включва достоверен преглед на развитието и резултатите от дейността и състоянието на издателя и на предприятията, включени в консолидацията като цяло, заедно с описание на основните рискове и неясноти по отношение на същите, и ако е приложимо — че е изготвен в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в членове 29б и 29в от Директива 2013/34/ЕС.“;

⁶² Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

б) параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

„4. Финансовите отчети се одитират в съответствие с член 34, параграф 1, първа алинея и член 34, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС.

Задължителният одитор изразява становището и декларацията относно доклада за дейността, посочени в член 34, параграф 1, втора алинея, букви а) и б) и член 34, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС.

Одиторският доклад, посочен в член 28 от Директива 2006/43/ЕО, подписан от лицето или лицата, отговорни за извършването на дейността по член 34, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/34/ЕС, се оповестява изцяло публично заедно с годишния финансов отчет.

Когато е приложимо, отчитането във връзка с устойчивостта се осигурява в съответствие с член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) и член 34, параграфи 2, 3а, 3аа от Директива 2013/34/ЕС.

Докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочен в член 28а от Директива 2006/43/ЕО, се оповестява изцяло публично заедно с годишния финансов отчет.

5. Докладът за дейността се съставя в съответствие с членове 19 и 19а, член 29г, параграф 1 и член 20 от Директива 2013/34/ЕС, при условие че се спазят определенията в тези членове прагове съобразно размера.

Когато от издателя се изисква да изготви консолидиран отчет, консолидираният доклад за дейността се съставя в съответствие с член 29г, параграф 2 и членове 29 и 29а от Директива 2013/34/ЕС, при условие че се спазят определенията в тези членове прагове съобразно размера.“;

- (3) В член 23, параграф 4 третата и четвъртата алинея се заменят със следното:

„В съответствие с процедурата, предвидена в член 27, параграф 2, Комисията взема необходимите решения за еквивалентността на счетоводните стандарти съгласно условията, установени в член 30, параграф 3, и за еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, както е посочено в член 29г от Директива 2013/34/ЕС, които се използват от издателите от трети държави. Ако Комисията реши, че счетоводните стандарти или стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта на трета държава не са еквивалентни, тя може да разреши на въпросните издатели да продължат да използват тези стандарти в рамките на подходящ преходен период.

В контекста на третата алинея Комисията приема също така чрез делегирани актове, приети в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в, и при спазване на условията, установени в членове 27а и 27б, мерки, насочени към създаването на общи критерии за еквивалентност на счетоводните стандарти и стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приложими по отношение на издателите от повече от една държава.“;

- (4) Вмъква се следният член 28г:

„Член 28г

Насоки на ЕОЦКП

След консултация с Европейската агенция за околна среда и с Агенцията на Европейския съюз за основните права ЕОЦКП издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент 1095/2010 относно надзора, осъществяван от националните компетентни органи над отчитането във връзка с устойчивостта.“.

Член 3
Изменения на Директива 2006/43/ЕО

Директива 2006/43/ЕО се изменя, както следва:

(1) Член 1 се заменя със следното:

„Член 1

Предмет

Настоящата директива въвежда правила относно задължителния одит на годишните и консолидираните счетоводни отчети и относно изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта.“;

(2) Член 2 се изменя, както следва:

а) точки 2—6 се заменят със следното:

„2. „задължителен одитор“ означава физическо лице, което е одобрено в съответствие с настоящата директива от компетентните органи на държава членка за извършване на задължителни одити и когато е приложимо — на ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;

„3. „одиторско дружество“ означава юридическо лице или друго образувание, независимо от правната му форма, което е одобрено в съответствие с настоящата директива от компетентните органи на държава членка за извършване на задължителни одити и когато е приложимо — на ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;“;

4. „одиторско дружество от трета страна“ означава образуване, независимо от правната му форма, което извършва одит на годишните или консолидираните финансови отчети или, когато е приложимо, изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на дружество, учредено в трета страна, и което е различно от образуването, регистрирано като одиторско дружество в която и да е държава членка в резултат на одобряването му в съответствие с член 3;
5. „одитор от трета страна“ означава физическо лице, което извършва одит на годишните или консолидираните финансови отчети или, когато е приложимо, изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на дружество, учредено в трета страна, и което е различно от лице, регистрирано като задължителен одитор в която и да е държава членка в резултат на одобряването му в съответствие с членове 3 и 44;
6. „одитор на група“ означава задължителен одитор (задължителни одитори) или одиторско дружество (одиторски дружества), които извършват задължителен одит на годишните или консолидираните счетоводни отчети или, когато е приложимо, ангажиментите за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта;“;

aa) добавя се следната точка 16а:

„16а. „основен партньор (основни партньори) по устойчивостта“ означава:

- а) задължителният одитор (задължителните одитори), назначен(и) от одиторско дружество за конкретен ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта като основно отговорен(ни) за извършаването на ангажимента за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта от името на одиторското дружество; или
- б) в случая с изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта — поне задължителният одитор (задължителните одитори), назначен(и) от одиторско дружество като основно отговорен(ни) за извършаването на ангажимента за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на равнището на групата, и задължителният одитор (задължителните одитори), назначен(и) като основно отговорен(ни) на равнището на основните дъщерни предприятия; или

- в) задължителният одитор (задължителните одитори), който (които) подписва(т) доклада за изразяване на увереност, посочен в член 28а от настоящата директива;“;
- б) добавят се следните точки 21, 22 и 23:
- „21. „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава отчитането във връзка с устойчивостта по смисъла на член 2, точка 18 от Директива 2013/34/ЕС;
22. „(ангажимент за) изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта“ означава становището, изразено от задължителния одитор или одиторското дружество в съответствие с член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) и член 34, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС.“;
23. „независим доставчик на одитни услуги“ означава орган за оценяване на съответствието, акредитиран в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета[1]*5 за конкретната дейност по оценяване на съответствието, посочена в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от Директива 2013/34/ЕС.“

(3) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Образователна квалификация

1. Без да се засягат разпоредбите на член 11, физическо лице може да бъде одобрено да извършва задължителен одит само след като е постъпило в университет или образователна институция с равностойно равнище, след което е завършило курс на теоретична подготовка, преминало е през практическо обучение и е издържало изпит за професионална компетентност на заключителна университетска или еквивалентна степен, организиран или признат от съответната държава членка.
2. Освен това физическо лице може да бъде одобрено да изпълнява ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, когато са изпълнени допълнителните специални изисквания в член 7, параграф 2, член 8, параграф 3, член 10, параграф 1, втора алинея и член 14, параграф 2, четвърта алинея от настоящата директива.
3. Компетентните органи, посочени в член 32, си сътрудничат с цел постигане на сближаване на изискванията, предвидени в настоящия член. Когато започват подобно сътрудничество, компетентните органи вземат под внимание развитието в областта на одита и одиторската професия, и по-специално сближаването, което вече е постигнато в рамките на професията. Те си сътрудничат с Комитета на европейските органи за надзор на одита (КЕОНО) и с компетентните органи, посочени в член 20 от Регламент (ЕС) № 537/2014, доколкото подобно сближаване е свързано със задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятия, извършващи дейност от обществен интерес.“;

(3)а В член 7 се добавя параграф 2:

„2. За да бъде задължителният одитор одобрен да изпълнява и ангажменти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, изпитът за професионална компетентност, посочен в член 6, гарантира нужното равнище на теоретични познания по предметите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, и способността за прилагането на тези познания в практиката. Поне част от тази проверка е в писмена форма.“;

(4) в член 8 се добавя параграф 3:

„3. За да бъде задължителният одитор одобрен да изпълнява и ангажменти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, тя включва също така най-малко следните предмети:

- а) нормативни изисквания и стандарти за отчитане, свързани с подготовката на годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта;
- б) анализ на устойчивостта;
- в) процеси на надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта;
- г) нормативни изисквания и стандарти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочени в член 26, буква а).“;

(5) В член 10, параграф 1 се добавя следната алинея:

За да бъде задължителният одитор или обучаващото се лице одобрен(о) да изпълнява и ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, поне осем месеца от това практическо обучение е от областта на изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта или други услуги, свързани с устойчивостта.“;

(6)а Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Комбинация от практическо обучение и теоретична подготовка

1. Държавите членки могат да предвидят, че периодът на теоретична подготовка в областите, посочени в член 8, параграфи 1 и 2, се признава като период на професионална дейност съгласно член 11, при условие че такава подготовка е удостоверена с изпит, признат от държавата. Такава подготовка трябва да бъде с продължителност от поне една година и с нея не може да се намалява периодът на професионална дейност с повече от четири години.
2. Периодът на професионална дейност и практическо обучение не трябва да бъде по-къс от курса на теоретична подготовка заедно с практическото обучение, изисквано съгласно член 10, параграф 1, първа алинея.“;

(7) в член 14, параграф 2 се добавя следната алинея:

„За да бъде задължителният одитор одобрен да изпълнява и ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посоченият в първа алинея изпит за правоспособност обхваща достатъчните познания на задължителния одитор за законовите и подзаконовите разпоредби на тази приемаща държава членка, доколкото те са свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

(8) вмъква се следният член 14а:

„Член 14а

Задължителни одитори, одобрени или признати преди 1 януари 2024 г., и лица в процес на одобрение за задължителни одитори към 1 януари 2024 г.

Държавите членки гарантират, че изискванията на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3, член 10, параграф 1, втора алинея и член 14, параграф 2, четвърта алинея от настоящата директива не се прилагат за задължителните одитори, които са одобрени или признати за извършване на задължителни одити преди 1 януари 2024 г.

Държавите членки гарантират, че изискванията на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3, член 10, параграф 1, втора алинея и член 14, параграф 2, четвърта алинея от настоящата директива не се прилагат за лицата, които към 1 януари 2024 г. следват процеса на одобрение, предвиден в членове 6—14, при условие че приключат процеса до 1 януари 2026 г.

Държавите членки гарантират, че задължителните одитори, одобрени преди 1 януари 2026 г., които желаят да изпълняват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, придобиват необходимите познания по отчитане във връзка с устойчивостта и по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително по темите, изброени в член 8, параграф 3, чрез продължаващото обучение по член 13.“;

(8)а Член 16 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се вмъква следната буква бб):

„ бб) дали задължителният одитор е одобрен също за извършване на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

б) в параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) всички други регистрации като задължителен одитор при компетентните органи на други държави членки и като одитор в трети страни, включително името на регистриращия орган (имената на регистриращите органи), както и ако е приложимо, регистрационния номер (регистрационните номера), а така също и указание дали регистрацията се отнася до финансовия одит, до изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или и до двете.“;

в) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„В регистъра се посочва дали тези одитори от трети държави са регистрирани за извършване на финансовия одит, на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или и на двете.“;

(8)б Член 17 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 букви д) и и) се заменят със следното:

„д) име и регистрационен номер на всички задължителни одитори, наети от одиторското дружество или свързани като партньори или по друг начин с него, и указание дали са одобрени също за извършване на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;

и) всички други регистрации като одиторско дружество при компетентните органи на други държави членки и като одиторско дружество в трети страни, включително името на регистриращия орган (имената на регистриращите органи), както и ако е приложимо, регистрационния номер (регистрационните номера), а така също и указание дали регистрацията се отнася до финансовия одит, до изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или и до двете.“;

- б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„В регистъра се посочва дали тези одиторски дружества от трети държави са регистрирани за извършване на финансов одит, на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта или и на двете.“;

- (9) Член 24б се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

- „1. Държавите членки гарантират, че когато одиторско дружество извършва задължителния одит, то определя поне един основен партньор по одита. Одиторското дружество предоставя на основния партньор или основните партньори по одита достатъчно ресурси и персонал, притежаващ уменията и способностите, които са му/им необходими за успешното изпълнение на задълженията.

Държавите членки гарантират, че когато одиторско дружество изразява увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, то определя поне един основен партньор по устойчивостта, който може да бъде основният партньор или един от основните партньори по одита. Одиторското дружество предоставя на основния партньор или основните партньори по устойчивостта достатъчно ресурси и персонал, притежаващ уменията и способностите, които са му/им необходими за успешното изпълнение на задълженията.

При определянето на основния партньор или основните партньори по одита и когато е приложимо — на основния партньор или основните партньори по устойчивостта, одиторското дружество се води основно от стремежа за осигуряване на качествен, независим и компетентно извършен одит. Основният партньор или основните партньори по одита участват активно в извършването на задължителния одит. Основният партньор по устойчивостта участва активно в извършването на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

б) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. При извършването на дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта задължителният одитор отделя достатъчно време на ангажимента и заделя достатъчно ресурси, за да може да изпълни успешно своите задължения.“;

в) в параграф 4 букви б) и в) се заменят със следното:

„б) в случай на одиторско дружество — имената на основния партньор или основните партньори по одита и когато е приложимо — имената на основния партньор или основните партньори по устойчивостта;“

„в) начислените такси за задължителния одит, за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и начислените такси за други услуги във всяка финансова година.“;

д) добавя се параграф 5а:

„5а. Задължителният одитор или одиторското дружество създава досие за всеки ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Задължителният одитор или одиторското дружество документира най-малко данните, вписани съгласно член 22б по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Задължителният одитор или одиторското дружество съхранява всички други данни и документи, които са от значение като основа за доклада, посочен в член 28а от настоящата директива, както и за наблюдение на съответствието с настоящата директива и други приложими правни изисквания по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

Досието за изразяване на увереност се затваря не по-късно от 60 дни след датата на подписване на доклада за изразяване на увереност, посочен в член 28а от настоящата директива.

Когато един и същ задължителен одитор извършва задължителния одит на годишните финансови отчети и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, досието за изразяването на увереност може да бъде включено в одитното досие.“;

- е) параграф 6 се заменя със следното:

„Задължителният одитор или одиторското дружество съхранява информация за всяка жалба, подадена в писмена форма относно провеждането на извършените задължителни одити и ангажиментите за изразяване на увереност относно извършеното отчитане във връзка с устойчивостта.“;

- (10) Член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Одиторски такси и такси за изразяване на увереност

Държавите членки гарантират наличието на адекватни правила, които предвиждат, че таксите за задължителен одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта:

- а) не са повлияни или определени от предоставянето на допълнителни услуги на дружеството, подлежащо на задължителен одит или на изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;
- б) не могат да се основават на никаква форма на условност.“;

- (11) Въмква се следният член 25б:

„Член 25б

Професионална етика, независимост, обективност, поверителност и професионална тайна при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

Изискванията на членове 21—24а относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат *mutatis mutandis* за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

(11)а Въмъква се следният член 25в:

„Член 25в

Забранени услуги извън одита, когато задължителният одитор извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес

1. Задължителен одитор или одиторско дружество, който (което) извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес, или член на мрежа, към която принадлежи задължителният одитор или одиторското дружество, не предоставя пряко или непряко на одитирания субект, на неговото предприятие майка или на контролираните от него предприятия в рамките на Съюза услугите, посочени в член 5, параграф 1, втора алинея, букви б), в), д), е), ж), з), и), й) и к) от Регламент (ЕС) № 537/2014, през:
 - а) периода между началната дата на периода, подлежащ на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, и публикуването на доклада за изразяване на увереност; и
 - б) финансовата година, която непосредствено предхожда периода, посочен в буква а), във връзка с услугите, посочени в член 5, параграф 1, втора алинея, буква д) от Регламент (ЕС) № 537/2014.
2. Задължителен одитор или одиторско дружество, който (което) извършва ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятия от обществен интерес, а ако задължителният одитор или одиторското дружество е член на мрежа — и всеки от членовете на тази мрежа, може да предоставя на предприятието, подлежащо на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, на предприятието майка или на дъщерните му предприятия услуги извън одита, различни от забранените, които са посочени в параграф 1, или, ако е приложимо, в член 5, параграфи 1 или 2 от Регламент (ЕС) № 537/2014, при условие че одитният комитет е дал одобрението си, след като е оценил надлежно заплахите по отношение на независимостта и предпазните мерки, приложени в съответствие с член 22б от настоящата директива.

3. Когато член на дадена мрежа, към която принадлежи задължителният одитор или одиторското дружество, който (което) извършва ангажимент за изразяване на увереност относно отчитане във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес, предоставя посочените в параграф 1 от настоящия член услуги извън одита на предприятие, което има седалище в трета държава и е контролирано от предприятието от обществен интерес, подлежащо на изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, съответният задължителен одитор или съответното одиторско дружество преценява дали независимостта му би била компрометирана поради предоставянето на тези услуги от члена на мрежата.

Ако независимостта му е повлияна, задължителният одитор или одиторското дружество прилага предпазни мерки, когато това е приложимо, за смекчаване на заплахите, причинени от предоставянето на тези услуги в трета държава. Задължителният одитор или одиторското дружество може да продължи да извършва изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятието от обществен интерес единствено ако може да обоснове в съответствие с член 22б от настоящата директива, че предоставянето на тези услуги не засяга професионалната му преценка и доклада за изразяване на увереност.

(11)б Вмъква се член 25г:

„Член 25г

Нередности

Член 7 от Регламент (ЕС) № 537/2014 се прилага *mutatis mutandis* за задължителен одитор или одиторско дружество, които изпълняват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес.“

(12) Въмква се следният член 26а:

„Член 26а

Стандарти за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

1. Държавите членки изискват задължителните одитори и одиторските дружества да извършват изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в съответствие със стандартите за изразяване на увереност, приети от Комисията в съответствие с параграф 3.
2. Държавите членки могат да прилагат национални стандарти, процедури или изисквания за изразяване на увереност, доколкото Комисията не е приела стандарт за изразяване на увереност в същата област.

Държавите членки съобщават на Комисията процедурите или изискванията за изразяване на увереност най-малко три месеца преди влизането им в сила.

3. Комисията е упълномощена да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 48а стандартите за изразяване на увереност, посочени в параграф 1, с цел определяне на процедурите, които да бъдат извършвани от одитора, въз основа на които той ще направи своите заключения по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително планирането на ангажимента, анализа и отговора на рисковете, както и вида на заключенията, които ще бъдат включени в одитния доклад.

Комисията приема стандарти за изразяване на увереност по отношение на изразяването на разумна увереност не по-късно от шест години след влизането в сила на Директивата относно отчитането на предприятия във връзка с устойчивостта⁶³.

Комисията може да приеме стандартите относно изразяването на увереност само когато те:

- а) са разработени в рамките на надлежен процес, публичен надзор и прозрачност;
- б) допринасят за повишаване на равнището на достоверност и качество на годишната и консолидираната информация за устойчивостта;
- в) допринасят за общественото благо в рамките на Съюза.
- г) не изменят никое от изискванията на настоящата директива и не допълват никое от тях с изключение на тези в членове 25б, 27а и 28а.

4. “; [Текстът е преместен в член 34 от Директивата за одита.]

(13) Вмъква се следният член 27а:

⁶³Да се въведе точната дата от Службата за публикации.

Изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта

1. Държавите членки гарантират, че при ангажимент за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на група предприятия:
 - а) по отношение на консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта одиторът на групата носи цялата отговорност за доклада за изразяване на увереност, посочен в член 28а от настоящата директива;
 - б) одиторът на групата прави оценка на работата по изразяване на увереност, извършена от независим(и) доставчик (доставчици) на одитни услуги или одитор (одитори) от трета страна или задължителен одитор (задължителни одитори) и от одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна или одиторско дружество (одиторски дружества) за целите на ангажимента за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, и документира естеството, времевата рамка и обхвата на работата, извършена от тези одитори, включително, когато е приложимо, извършения от одитора на групата преглед на съответни части от документацията по изразяването на увереност на тези одитори;
 - в) одиторът на групата прави проверка на работата по изразяване на увереност, извършена от независим(и) доставчик (доставчици) на одитни услуги, одитор (одитори) от трета страна или задължителен одитор (задължителни одитори) и от одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна или одиторско дружество (одиторски дружества) за целите на ангажимента за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, и документира това.

Документацията, съхранявана от одитора на групата, дава възможност на съответния компетентен орган да прави проверки на работата на одитора на групата.

За целите на първа алинея, буква в) от настоящия параграф одиторът на групата иска съгласието на независимия (независимите) доставчик (доставчици) на одитни услуги, одитора (одиторите) от трета страна, задължителния одитор (задължителните одитори), одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна или съответните одиторски дружества за предаването на съответната документация при провеждането на ангажимента за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта като условие за това одиторът на групата да разчита на работата на независимия(ите) доставчик (доставчици) на одитни услуги, одитора (одиторите) от трета страна, задължителния одитор (задължителните одитори), одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна или съответните одиторски дружества.

2. Когато одиторът на групата не е в състояние да спази разпоредбите на параграф 1, първа алинея, буква в), той предприема необходимите мерки и информира за това съответния компетентен орган.

Тези мерки включват при целесъобразност извършването на допълнителна работа по изразяване на увереност — пряко или чрез възлагане на тези задачи на подизпълнител, в съответното дъщерно предприятие.

3. Когато одиторът на групата подлежи на проверка за гарантиране на качеството или на разследване относно ангажимента за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на група предприятия, одиторът на групата при поискване предоставя на компетентния орган съответната документация, която съхранява във връзка с работата по изразяване на увереност, извършена от съответния(ите) независим(и) доставчик (доставчици) на одитни услуги, съответния(ите) одитор(и) от трета страна, задължителния одитор (задължителните одитори), одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна или одиторското дружество (одиторските дружества) за целите на ангажимента за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, включително всякакви работни документи, свързани с този ангажимент.

Компетентният орган може да поиска от съответните компетентни органи съгласно член 36 допълнителна документация за работата по изразяване на увереност, извършена от задължителния одитор (задължителните одитори) или одиторското дружество (одиторските дружества) за целите на ангажимента за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта.

Когато изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие майка или дъщерно предприятие от група предприятия се извършва от одитор (одитори) или одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна, компетентният орган може да поиска допълнителна документация за работата по изразяване на увереност, извършена от одитора (одиторите) от трета страна или одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна, от съответните компетентни органи на третата страна чрез действащата договореност.

Чрез дерогация от трета алинея, когато на предприятие майка или дъщерно предприятие от група от предприятия е извършено изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта от независим доставчик на одитни услуги, одитор (одитори) или одиторско дружество (одиторски дружества) от трета страна, които не са сключили действащи договорености, одиторът на групата при поискване отговаря и за гарантирането на надлежното предоставяне на допълнителна документация за работата по изразяване на увереност, извършена от независимия(ите) доставчик (доставчици) на одитни услуги, одитора (одиторите) или одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна, включително работните документи, свързани с ангажимента за изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта. С цел гарантиране на такова предоставяне одиторът на групата съхранява копие от тази документация или се договаря с независимия(ите) доставчик (доставчици) на одитни услуги, одитора (одиторите) или одиторското дружество (одиторските дружества) от трета страна при поискване да получи неограничен достъп до документацията, или предприема други подходящи действия. Ако поради правни или други причини работните документи по изразяването на увереност не могат да бъдат предоставени от дадена трета страна на одитора на групата, документацията, съхранявана от одитора на групата, удостоверява, че той е предприел необходимите процедури за получаване на достъп до документацията по одита, като в случай на пречки, различни от пречки от правно естество, свързани със законодателството на третата страна, в документацията се включва доказателство за съществуването на такава пречка.“;

(14) В член 28, параграф 2 буква д) се заменя със следното:

„д) включва становище и изявление, всяко от които се основава на работата, извършена в хода на одита, съгласно посоченото в член 34, параграф 1, втора алинея, букви а) и б) от Директива 2013/34/ЕС;“;

(14)а Добавя се член 28а:

„Член 28а

Доклад за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

1. Задължителният одитор (задължителните одитори) или одиторското дружество (одиторските дружества) представят в доклад за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта резултатите от това изразяване на увереност. Докладът се изготвя в съответствие с изискванията на стандартите за изразяване на увереност, приети от Комисията или от държавите членки, докато Комисията не приеме стандартите за изразяване на увереност, посочени в член 26а.
2. Докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се изготвя в писмена форма и в него:
 - а) се посочва дружеството, чието годишно или консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта е предмет на ангажимента за изразяване на увереност;
 - б) се уточняват годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, датата и периодът, за който това отчитане се отнася; посочва се също и рамката за отчитането във връзка с устойчивостта, използвана при неговото изготвяне;
 - в) се включва описание на обхвата на дейността по изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта и се посочват като минимум стандартите за изразяване на увереност, в съответствие с които е извършено изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта;

- г) се включва становището, основаващо се на работата, извършена в хода на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, посочено в член 34а, параграф 1, втора алинея, буква аа) от Директива 2013/34/ЕС.
3. Когато изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се извършва от повече от един задължителен одитор или одиторско дружество, задължителният одитор (задължителните одитори) или одиторското дружество (одиторските дружества) изразяват съгласие за резултатите от ангажимента за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и представят съвместен доклад и становище. В случай на несъгласие всеки задължителен одитор или одиторско дружество представя своето мнение в отделен абзац от доклада за изразяване на увереност и посочва причината за несъгласието.
4. Задължителният одитор подписва и поставя дата на доклада за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Когато изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се извършва от одиторско дружество, докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се подписва поне от задължителния одитор (задължителните одитори), извършващи изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, от името на одиторското дружество. Когато едновременно са ангажирани повече от един задължителен одитор или одиторско дружество, докладът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се подписва от всички задължителни одитори или поне от задължителните одитори, извършващи изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, от името на всяко одиторско дружество. При изключителни обстоятелства държавите членки могат да предвидят, че този подпис или подписи не следва да се разкриват пред обществеността, ако такова разкриване би могло да доведе до непосредствена и съществена заплахата за физическата сигурност на някое лице.

Във всеки случай името на участващото лице (имената на участващите лица) се съобщават на съответните компетентни органи.

5. Държавите членки могат да поставят изискване, според което, когато един и същ задължителен одитор извършва задължителния одит на годишните финансови отчети и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, докладът за изразяване на увереност може да бъде включен в одитния доклад като отделен раздел.
6. Докладът на задължителния одитор или одиторското дружество относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта отговаря на изискванията по параграфи 1—5.“;

(15) Член 29 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) лицата, които извършват проверките за гарантиране на качеството, имат подходящо професионално образование и съответстващ опит в областта на задължителния одит и финансовото отчитане, както и когато е приложимо, в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и в отчитането във връзка с устойчивостта или в други услуги, свързани с устойчивостта, съчетано със специфично обучение в областта на проверките за гарантиране на качеството;“;

аа) в параграф 1 буква е) се заменя със следното:

„е) обхватът на проверката за гарантиране на качеството, подкрепен със съответна проверка на избрани документи от одита и когато е приложимо — на документи за изразяване на увереност, включва оценка на спазването на приложимите стандарти за одит и когато е приложимо — на стандартите за изразяване на увереност и на изискванията за независимост, на количеството и качеството на изразходваните средства, на събраните такси за одита и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и на системата за вътрешен качествен контрол на одиторското дружество;“;

б) в параграф 1 буква з) се заменя със следното:

„з) проверките за гарантиране на качеството се осъществяват въз основа на анализ на риска и, по отношение на задължителните одитори и одиторските дружества, извършващи задължителен одит съгласно определението в член 2, точка 1, буква а), и ако е приложимо, извършващи ангажменти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта — поне веднъж на всеки шест години;“;

в) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) проверяващите лица имат подходящо професионално образование и съответен опит в областта на задължителния одит и финансовото отчитане, както и ако е приложимо — в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и в отчитането във връзка с устойчивостта, съчетано със специфично обучение в областта на проверките за гарантиране на качеството;“;

г) вмъква се параграф 2а:

2а) Държавите членки могат да освободят до 31 декември 2025 г. лицата, които извършват проверки за гарантиране на качеството по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, от изискването да имат съответния опит в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и в отчитането във връзка с устойчивостта или в областта на други услуги, свързани с устойчивостта.

(15)а в член 30 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират наличието на ефективни системи от разследвания и санкции за откриване, коригиране и предотвратяване на неправилно извършване на задължителния одит и на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

2. Без да се засягат режимите на държавите членки в областта на гражданската отговорност, държавите членки предвиждат ефективни, пропорционални и възпиращи санкции по отношение на задължителните одитори и одиторските дружества, когато задължителният одит и ангажиментът за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта не се изпълняват в съответствие с разпоредбите, приети при прилагането на настоящата директива и когато е приложимо, на Регламент (ЕС) № 537/2014.

Държавите членки могат да решат да не определят правила за административни санкции за нарушения, които вече са обхванати от националното наказателно право. В такъв случай те съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право.“;

(15аа) в член 30а, параграф 1 се вмъква буква вв):

„вв) временна забрана с продължителност до три години за задължителния одитор, одиторското дружество или основния партньор по устойчивостта да извършва изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и/или да подписва доклади за изразяване на увереност.“;

(15б) в член 30а, параграф 1 се вмъква буква гг):

„гг) декларация, че докладът за изразяване на увереност не отговаря на изискванията на член 28а от настоящата директива;“;

(16)а член 32 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 първа алинея се заменя със следното:

„3. Компетентният орган се ръководи от лица, които не упражняват дейността и които имат познания в областите, свързани със задължителния одит и когато е приложимо — с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Те се избират в съответствие с независима и прозрачна процедура за номиниране.“;

б) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

- б) приемането на стандарти за професионална етика, вътрешен контрол на качеството в одиторските дружества, одитирането и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, с изключение на случаите, когато тези стандарти са приети или одобрени от органи на други държави членки;“;

(17) вмъква се член 36а, както следва:

„Член 36а

***Регулаторни договорености между държавите членки при изразяването на увереност
относно отчитането във връзка с устойчивостта***

Изискванията на членове 34 и 36 относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат *mutatis mutandis* за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

(17а) В член 37, параграф 1 се вмъква втора алинея:

„Разпоредбите на първа алинея се прилагат за назначаването на задължителния одитор или одиторското дружество за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“

(17б) В член 37, параграф 2 се вмъква втора алинея:

„Разпоредбите на първа алинея се прилагат за назначаването на задължителния одитор или одиторското дружество за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“

(18)а В член 37 параграф 3 се заменя със следното:

- „3. Забранява се всяка договорна клауза, по силата на която изборът на общото събрание на акционерите или членовете на одитираното дружество съгласно параграф 1 се ограничава до определени категории или списъци на задължителни одитори или одиторски дружества във връзка с назначаването на даден задължителен одитор или одиторско дружество, които да извършват задължителния одит и когато е приложимо — изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на това дружество. Всички подобни съществуващи клаузи са нищожни.“;

(18)б В член 38 параграф 1 се заменя със следното:

- „1. Държавите членки гарантират, че задължителните одитори или одиторските дружества могат да бъдат уволнявани само при наличие на подходящи основания. Различието в гледната точка относно счетоводното третиране, процедурата на одита или, когато е приложимо, процедурата по отчитането във връзка с устойчивостта или изразяването на увереност не представлява подходящо основание за уволнение.“;

(18)в В член 38, параграф 2 се вмъква втора алинея:

„Задължението за предоставяне на информация, посочено в първа алинея, се прилага и по отношение на ангажимента за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

(19) Член 39 се изменя, както следва:

- а) Добавя се параграф 4а.:
- 4а. Държавите членки могат да разрешат функциите, възложени на одиторския комитет и отнасящи се до отчитането във връзка с устойчивостта и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, да се изпълняват от административния или надзорния орган като цяло или от специален орган, създаден от административния или надзорния орган.

б) в параграф 6 букви а) — д) се заменят със следното:

- „а) информира административния или надзорния орган на одитирания субект за резултата от задължителния одит и когато е приложимо — за резултата от дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, и пояснява по какъв начин задължителният одит и дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта са допринесли за достоверността на финансовото отчитане и съответно на отчитането във връзка с устойчивостта, както и каква е ролята на одиторския комитет в този процес;
- б) наблюдава процеса на финансово отчитане и когато е приложимо — на отчитане във връзка с устойчивостта, включително процеса на цифрово оповестяване, посочен в член 29г от Директива 2013/34/ЕС, както и процеса, извършен от предприятието по идентифициране на оповестената информация съгласно приетите в съответствие с член 29б от Директива 2013/34/ЕС стандарти, и представя препоръки или предложения за гарантиране на неговата достоверност;
- в) наблюдава ефективността на системата за вътрешен контрол на качеството и на системата за управление на риска на предприятието и когато е приложимо — на системата за вътрешен одит, отнасящи се до финансовото отчитане и когато е приложимо — до отчитането във връзка с устойчивостта на одитирания субект, включително неговото цифрово оповестяване в съответствие с посоченото в член 29г от Директива 2013/34/ЕС, без да нарушава неговата независимост;
- г) наблюдава задължителния одит на годишните и консолидираните финансови отчети и когато е приложимо — изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, по-специално тяхното извършване, като взема предвид констатациите и заключенията на компетентния орган съгласно член 26, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014;

- д) проверява и наблюдава независимостта на задължителните одитори или одиторските дружества в съответствие с членове 22, 22а, 22б, 24а, 24б и 25б, 25в и 25г от настоящата директива, както и с член 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014, и по-специално целесъобразността на предоставянето на услуги извън одита на одитираното дружество в съответствие с член 5 от същия регламент;“;

(20) Член 45 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи на държава членка регистрират в съответствие с членове 15—17 всеки одитор и одиторско дружество от трета държава, когато този одитор или това одиторско дружество от трета държава представят одиторски доклад относно годишните или консолидираните финансови отчети или, когато е приложимо, доклад за изразяване на увереност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на предприятие, учредено извън Съюза, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на тази държава членка по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО, освен когато въпросното предприятие е емитент изключително на дългови ценни книжа в обращение, за които се прилага едно от следните:

- а) тези ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁶⁴ преди 31 декември 2010 г., чиято деноминация за единица на датата на емитирането е най-малко 50 000 EUR, или в случай на дългови ценни книжа, деноминирани в друга валута, на датата на емитирането е еквивалентна най-малко на 50 000 EUR;
- б) тези ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2004/109/ЕО от 31 декември 2010 г., чиято деноминация за единица е най-малко 100 000 EUR на датата на издаването, или в случай на дългови ценни книжа, деноминирани в друга валута, на датата на емитирането е еквивалентна най-малко на 100 000 EUR.“;

аа) параграф 4 се заменя със следното:

- 4. Без да се засяга член 46, одиторските доклади относно годишните или консолидираните счетоводни отчети или, когато е приложимо, докладите за изразяване на увереност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в параграф 1 от настоящия член, издадени от одитори от трети страни или одиторски дружества, които не са регистрирани в държавата членка, нямат правно действие в тази държава членка.

⁶⁴ Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държава членка може да регистрира одиторско дружество от трета страна за целите на одита на финансовите отчети само ако:

- а) мнозинството от членовете на административния или управителния орган на одиторското дружество от трета страна отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10, с изключение на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3, член 10, параграф 1, втора алинея;
- б) одиторът от трета страна, извършващ одита от името на одиторско дружество от трета страна, отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10, с изключение на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3, член 10, параграф 1, втора алинея;
- в) одитът на годишните или консолидираните финансови отчети, посочени в параграф 1, се извършва в съответствие с международните стандарти за одит, посочени в член 26, както и с изискванията, предвидени в членове 22, 22б и 25, или с равностойни стандарти и изисквания;
- г) то публикува на уебсайта си годишен доклад за прозрачността, който включва информацията, посочена в член 13 от Регламент (ЕС) № 537/2014, или спазва равностойни изисквания за оповестяване;

Държава членка може да регистрира одиторско дружество от трета страна за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта само ако:

- а) мнозинството от членовете на административния или управителния орган на одиторското дружество от трета страна отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10;
 - б) одиторът от трета страна, извършващ одита от името на одиторско дружество от трета страна, отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10;
 - в) изразяването на увереност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, посочено в параграф 1, се извършва в съответствие със стандартите за изразяване на увереност, посочени в член 26а, както и с изискванията, установени в членове 22, 22б, 25 и 25б, или с равностойни стандарти и изисквания;“;
 - г) то публикува на уебсайта си годишен доклад за прозрачността, който включва информацията, посочена в член 13 от Регламент (ЕС) № 537/2014, или спазва равностойни изисквания за оповестяване.
- в) параграф 5а се заменя със следното:
- „5а. Държава членка може да регистрира одитор от трета страна за целите на одита на финансовите отчети само ако той отговаря на изискванията, предвидени в параграф 5, първа алинея, букви б), в) и г) от настоящия член.

Държава членка може да регистрира одитор от трета държава за целите на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта само ако той отговаря на изискванията, предвидени в параграф 5, втора алинея, букви б), в) и г) от настоящия член.

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. С цел осигуряване на еднаквото прилагане на параграф 5, първа алинея, буква г) и параграф 5, втора алинея, буква г) от настоящия член на Комисията се предоставят правомощията да взема решения относно равностойността, посочена в тези разпоредби, посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2. Държавите членки могат да оценяват равностойността, посочена в параграф 5, първа алинея, буква г) и параграф 5, втора алинея, буква г) от настоящия член, доколкото Комисията не е взела такова решение.

На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 48а с цел установяване на общи критерии за равностойност, които трябва да се използват, когато се оценява дали одитът на финансовите отчети или, когато е приложимо, изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта по параграф 1 от настоящия член се извършва в съответствие с международните стандарти за одит, посочени в член 26, и със стандартите за изразяване на увереност, посочени съответно в член 26а, както и с изискванията, предвидени в членове 22, 24 и 25. Такива критерии, които са приложими към всички трети страни, се използват от държавите членки при оценяване на равностойността на национално равнище.“

(21) член 48а се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 26а, параграф 2, се предоставя на Комисията за неопределен срок.“;б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Делегирането на правомощия, посочено в член 26, параграф 3, член 26а, параграф 2, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 и член 47, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Делегиран акт, приет съгласно член 26, параграф 3, член 26а, параграф 2, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 и член 47, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на същия акт в Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“.

Член 4

Изменения на Регламент (ЕС) № 537/2014

Регламент (ЕС) № 537/2014 се изменя, както следва:

- (1) Член 4, параграф 2, втора алинея се заменя със следното:

„За целите на посочените в първа алинея ограничения те не се прилагат спрямо ангажменти за изразяване на увереност относно отчитане във връзка с устойчивостта и услуги извън одита, които са различни от посочените в член 5, параграф 1 и които се изискват съгласно законодателството на Съюза и националното законодателство.“

- (2) Член 5 се изменя, както следва:

- а) параграф 1, втора алинея, буква в) се заменя със следното:

„воденето на счетоводство, изготвянето на счетоводна документация и финансови отчети, както и изготвянето на отчитане във връзка с устойчивостта;“

б) вмъква се параграф 4, втора алинея:

„Одобрението от одиторския комитет, посочен в първа алинея, не е необходимо за извършването на ангажменти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“

Член 5

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да изпълнят изискванията на членове 1—3 от настоящата директива, до [датата се посочва от Службата за публикации и е осемнадесет месеца след влизането в сила]. Те незабавно информират Комисията за това.

Държавите членки предвиждат разпоредбите на член 1, посочени в първа алинея, да се прилагат:

- а) за финансовите години от 1 януари 2024 г. включително:
 - i) за големи предприятия по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС, които са дружества, извършващи дейност в обществен интерес, съгласно определението в член 2, точка 1 от същата директива, които към датите на балансите си надвишават критерия за среден брой от 500 служители през финансовата година;
 - ii) за дружества, извършващи дейност в обществен интерес, по смисъла на член 2, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС, които са предприятия майки на голяма група съгласно определението в член 3, точка 7 от Директива 2013/34/ЕС, които към датите на балансите си на консолидирана основа надвишават критерия за среден брой от 500 служители през финансовата година;
- б) за финансовите години от 1 януари 2025 г. включително:
 - i) за големи предприятия по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС, различни от посочените в буква а), подточка i);
 - ii) за предприятия майки на голяма група по смисъла на член 3, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС, различни от посочените в буква а), подточка ii);

- в) за финансовите години от 1 януари 2026 г. включително:
- i) за малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/34/ЕС, които са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а) от същата директива, и не са микропредприятия по смисъла на член 3, параграф 1 от същата директива;
 - ii) за малки и несложни институции, при условие че са големи предприятия, посочени в член 3, точка 4 от Директива 2013/34/ЕС, или са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3, които са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а) от същата директива, и не са микропредприятия по смисъла на член 3, параграф 1 от същата директива;
 - iii) за каптивни застрахователни предприятия и каптивни презастрахователни предприятия, при условие че са големи предприятия, посочени в член 3, точка 4 от Директива 2013/34/ЕС, или са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3, които са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а) от същата директива, и не са микропредприятия по смисъла на член 3, параграф 1 от същата директива.

Държавите членки предвиждат разпоредбите на член 2, посочени в първа алинея, да се прилагат:

- а) за финансовите години от 1 януари 2024 г. включително:
- i) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са големи предприятия съгласно определението в член 3, точка 4 от Директива 2013/34/ЕС, които към датите на балансите си надвишават критерия за среден брой от 500 служители през финансовата година;
 - ii) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са предприятия майки на голяма група по смисъла на член 3, точка 7 от Директива 2013/34/ЕС, които към датите на балансите си на консолидирана основа надвишават критерия за среден брой от 500 служители през финансовата година;

- б) за финансовите години от 1 януари 2025 г. включително:
- i) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са големи предприятия съгласно определението в член 3, точка 4 от Директива 2013/34/ЕС, различни от посочените в буква а), подточка i);
 - ii) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са предприятия майки на голяма група по смисъла на член 3, точка 7 от Директива 2013/34/ЕС, различни от посочените в буква а), подточка ii);
- в) за финансовите години от 1 януари 2026 г. включително:
- i) за издатели по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/34/ЕС и не са микропредприятия по смисъла на член 3, параграф 1 от същата директива;
 - ii) за издатели, определени като малки и несложни институции, при условие че са големи предприятия, посочени в член 3, точка 4 от Директива 2013/34/ЕС, или са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3, които са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а) от същата директива, и не са микропредприятия по смисъла на член 3, параграф 1 от същата директива;
 - iii) за издатели, определени като каптивни застрахователни предприятия и каптивни презастрахователни предприятия, при условие че са големи предприятия, посочени в член 3, точка 4 от Директива 2013/34/ЕС, или са малки и средни предприятия по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3, които са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а) от същата директива, и не са микропредприятия по смисъла на член 3, параграф 1 от същата директива.

Държавите членки предвиждат, че посочените в първата алинея разпоредби на член 3 се прилагат за финансовите години, започващи на 1 януари 2024 г. или след тази дата.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 6

Дата на прилагане на член 4

Член 4 от настоящата директива се прилага за финансовите години съгласно член 5, параграф 1, четвърта алинея.

Член 7

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 8

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки. Член 4 обаче е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател Председател